

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครุยของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความเป็นปัญหาตาม ความเห็นของผู้บริหารกับครุย ครุยที่มีวุฒิทางคุณวุฒิบัตรที่ไม่มีวุฒิทางครุย ผู้บริหารและครุย ของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ ผู้บริหารและครุยที่อยู่ในเขต การศึกษา 9, 10 และ 11 และผู้บริหารและครุยที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผล การวิเคราะห์ในรูปของตารางประมวลผลรวมคำนวณรายความลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครุย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารกับครุย
(ตารางที่ 2 ถึง 8)

ข. สูญเสียในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม เนื่องจากที่เป็นปัญหาในระดับมาก จากผลการ วิเคราะห์ตารางที่ 2 ถึง 8 (ตารางที่ 8 ก)

ค. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของครุยที่มีวุฒิทางคุณวุฒิ

คูณที่ไม่มีอุปทานกัญ (ตารางที่ 9 ถึง 15)

ง. เปรียบเทียบมัธยหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวาฒน์ชัยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของ
โรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ (ตารางที่
16 ถึง 22)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของมัธยหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชา
อาชีพ สาขาวาฒน์ชัยกรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แบ่งเป็น
2 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของมัธยหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ชัยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหาร
และครูที่อยู่ในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 (ตารางที่
22 ถึง 29)

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของมัธยหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐาน
วิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ชัยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหาร
และครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน (ตารางที่ 30 ถึง
36)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับมัธยานุการ
ใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ชัยกรรม ในค่าน
ต่าง ๆ ในรูปของการบรรยายสรุป

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนคัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 80.30 ของทั้งอย่าง
ประชากรทั้งหมด เป็นผู้บริหาร 48 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของทั้งอย่างประชากรที่
เป็นผู้บริหาร และเป็นครู 111 คน คิดเป็นร้อยละ 82.84 ของทั้งอย่างประชากรที่

เป็นครู ในจำนวนครุ 111 คนนี้ เป็นครุที่มีวุฒิทางครุ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และครุที่ไม่มีวุฒิทางครุ 63 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ผู้บริหารและครุที่ตอบแบบสอบถาม เป็นครุที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 เป็นครุที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7

ผู้บริหารและครุที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียน และเขต การศึกษา ดังตารางด้านล่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของครุตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียนและ

เขตการศึกษา

เขตการศึกษา	ประเภทโรงเรียน		โรงเรียนในกรุงเทพฯ		โรงเรียนนอกกรุงฯ	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	รวม	
9	39	71	16	29	55	
10	36	69	16	31	52	
11	43	83	9	17	52	
	118		41		159	

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ยกระดับ ตามความเห็นของผู้บริหารและครุ โดยการทดสอบค่า t แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ยกระดับ ตามความเห็นของผู้บริหารกับครุ (ตารางที่ 2 ถึง 8)

ข. สรุปปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์ยกระดับ เนพาะที่เป็นปัญหาในระดับมาก จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 2 ถึง 8 (ตารางที่ 8 ก)

ค. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์

สาขาวิชาพัฒนาระบบ ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครุภัณฑ์ไม่มีวุฒิทางครุ
(ตารางที่ 9 ถึง 15)

๔. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พัฒนาระบบ ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการ
กับโรงเรียนนอกโครงการ (ตารางที่ 16 ถึง 22)

ปัญหาในการใช้หลักสูตรข้อที่มีการกระจาย (S.D.) สูงกว่าค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เป็นข้อ
ที่ส่วนใหญ่ของผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าข้อนั้นไม่มีปัญหา นั่นคือ ค่าของคะแนนส่วนใหญ่
มีค่าคะแนนเท่ากับ ๐ เป็นจำนวนมากกว่าสเกลื่อน

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งสเกลน้ำหนักของปัญหาเป็น ๓ สเกล ดังนี้

6.56	ถึง	20.00	เป็นปัญหามาก
5.56	ถึง	6.55	เป็นปัญหาปานกลาง
0.00	ถึง	5.55	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 2 เนื้อหาเดียวกันในการให้หลักสูตรวิชาศิลป์นวนิยายอาชีวะ สาขาภาษาไทยบัณฑิต
ความหมายเห็นของผู้เรียนว่ามีค่า

ข้อความ	บุคลิกภาพ		ทั่วไป		t
	±	S.D.	±	S.D.	
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแบบการสอน	4.52	3.83	4.46	3.81	0.09
2. การจัดให้ครูให้สอนกรังเก็บความตื่นเต้นและความลามารถ	1.96	2.89	3.72	4.14	-2.68**
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาภาษาไทยบัณฑิตของผู้เรียน	3.63	3.61	7.30	5.52	-4.23**
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาภาษาไทยบัณฑิตของผู้สอน	4.73	3.39	5.53	3.55	-1.30
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาภาษาไทยบัณฑิตของครู	2.42	2.11	2.77	3.57	-0.65
6. ความกระหายเวลาและก้าวหน้าที่มีความต้องการในการสอนของครู	3.29	3.01	2.68	2.51	1.32
7. ความสามารถในการควบคุมห้องและบรรยายการสอนของเรียน ของครู	3.10	2.90	2.85	2.76	0.53
8. ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องครูที่สอน	2.73	3.60	3.09	2.44	-0.74
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาภาษาไทยบัณฑิต	3.13	3.85	4.49	4.24	-1.91
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาภาษาไทยบัณฑิต ความแบบอย่างนักศึกษา	3.13	2.88	3.24	2.73	-0.25
11. ความกระหายน้ำของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแบบการสอน	3.65	3.32	3.80	3.84	-0.24
12. การจัดประชุมมีความตื่นเต้นและเรียบง่ายของครู ทักษะการสอนและการแก้ไขข้อผิดพลาด	4.48	4.18	6.66	5.31	-2.52*
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่มีความต้องการสอนงานสอนการสอน สาขาภาษาไทยบัณฑิต	4.23	3.48	6.69	5.62	-2.81**
14. การเรียบเรียงแผนการสอนที่ดีที่สุดในวิชาภาษาไทย ภาษาไทย ๆ ความต้องการสอน	5.04	4.30	5.40	4.72	-0.45
15. ความสนใจของนักเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยบัณฑิตในการ นิเทศการสอนของครู	7.85	5.08	8.33	5.98	-0.48
16. การนำร่องอวัยวะให้ก่อสร้างให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ทักษะการสอน	4.60	4.60	8.64	6.03	-4.14**
17. การสอนภาษาอาชีวะความรู้เบื้องต้นของครู	4.17	4.19	3.82	3.84	0.51

* p < .05

** p < .01

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ด้านค้าคุ้ม คู่กันเป็นปัญหามากกว่าปัญบริหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การจัดให้คู่กันสอนตรงกับความต้องการและความสามารถ
2. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาวิชาพาณิชยกรรมของ ปัญบริหาร
3. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยคู่กันการสอนและการแก้ปัญหา
4. ความเหมาะสมของจำนวนคู่ที่รับผิดชอบงานด้านการสอนสาขาวิชาพาณิชยกรรม
5. การนำร่องขั้นตอนให้กำลังใจแก่คู่ในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ปัญหาด้านค้าคุ้มนอกจากจะมีผลที่กล่าวแล้วข้างต้น ปัญบริหารกับคู่มีความเห็นไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเนลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วน เรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาวิชาพาณิชยกรรม ใน การนิเทศการสอนของคู่

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อในหลักสูตรวิชาการคณิตศาสตร์ ภาษาไทยและการอ่านเขียน ทักษะความเร้าใจหลักสูตร
ความความเห็นของบุคคลวิหารกับครุ

ชื่อความ	บุคลิกภาพ		ทั่วไป		t
	เฉลี่ย	S.D.	เฉลี่ย	S.D.	
1. ความรู้ความเชื่อใจของคนการนำเรื่องทั่วไปในปัจจุบัน					
1.1 รู้ด้วยหน้าตาของหลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ	3.48	3.21	3.68	3.71	-0.33
1.2 หลักการของหลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ	3.56	2.89	4.47	3.70	-1.51
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ	3.35	2.92	4.91	3.82	-2.52*
1.4 ภาษาเวลา การจัดอักษรภาษาเวียดนาม	2.69	2.97	4.80	4.82	-2.81**
1.5 รู้ประดงค์เริงฤทธิกรรม	3.81	3.46	4.08	3.64	-0.43
1.6 ร่วมเป็นและวิจารณ์และประเมินผล ความน่าดึงดูดของหลักสูตร	3.19	2.88	3.80	2.75	-1.28
2. การนำแบบการสอนไปปัจจุบัน	3.48	3.23	4.04	4.14	-0.83
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปัจจุบัน	3.81	3.80	3.69	3.27	0.20
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปัจจุบัน	3.81	3.73	3.83	3.96	-0.02
5. การนำคู่มือแนวการสอน ซึ่งการสอน หมายถือเรียน มาติดตามและจัดทำเป็นขั้นตอนการสอน	4.38	3.34	5.03	4.37	-0.92
6. การนำแบบการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับภาระของ นักเรียนและรับเรียน	4.08	3.26	4.57	3.92	-0.75
7. การจัดหน่วยเรียน เอกสารทั่วไป ที่จะใช้สอนครัวเรือน ความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนและความน่าดึงดูด ของหลักสูตร	4.13	4.03	5.55	4.83	-1.79
8. การวางแผนการเรียน การเก็บข้อมูลการสอนรวมกัน ระหว่างครุที่สอนรายวิชาเดียวกัน	4.21	3.74	6.09	5.19	-2.27*
9. การมีความร่วมมือเชื่อมโยงในกระบวนการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ	5.81	4.74	7.85	5.73	-2.16*

* p < .05

** p < .01

ตารางที่ 3 จะเห็นว่ามีปัจจัยในการใจหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทยและการอ่านเขียน ทักษะความเชื่อใจ
หลักสูตร ครุที่สอนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความรู้ ความเชื่อใจและภาระปัจจุบันเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ
2. ความรู้ ความเชื่อใจและภาระปัจจุบันเกี่ยวกับภาษาเวลา การจัดอักษรภาษาเวียดนาม
3. การวางแผนการเรียน การเก็บข้อมูลการสอนรวมกันระหว่างครุที่สอนรายวิชาเดียวกัน
4. การมีความร่วมมือเชื่อมโยงในกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยมีความเชื่อใจ

มีปัจจัยที่มีความเชื่อใจในหลักสูตรมากจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุคคลวิหารกับครุมีความเห็นในแง่ค่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีปัจจัยที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทย์ฯ ที่ก้านเอกสารหลักสูตร
ความความเห็นของบุคลวิชาชีพกับครุ

ข้อความ	คุณวิชา		ครุ		t
	๙	S.D.	๙	S.D.	
1. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตร	6.58	4.93	9.00	6.12	-2.41*
2. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรในการใช้หลักสูตร	6.25	4.66	9.35	5.97	-3.20**
3. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อแนวการสอน	6.31	4.84	8.99	5.98	-2.74**
4. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรในเรื่องของการสอน	6.44	4.90	7.23	4.58	-0.99
5. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อการประเมินผลการเรียน	5.04	4.40	7.34	5.17	-2.69**
6. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อประมวลผลการสอน	6.40	4.73	8.19	5.29	-2.02*
7. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน					
วิชาอาชีพ สาขาวาทย์ฯ	5.96	4.91	7.72	5.54	-1.90
8. ความเห็นของบุคลวิชาชีพในเรื่องวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ					
สาขาวาทย์ฯ	6.40	4.64	7.64	5.17	-1.43
9. ความเห็นของบุคลวิชาชีพเมื่อแนวการสอนประวัติวิชาพื้นฐาน					
วิชาอาชีพ สาขาวาทย์ฯ	5.90	4.51	6.86	4.77	-1.19
10. ความคิดเห็นของบุคลวิชาชีพวิชาชีพฯ ในสาขา					
สาขาวาทย์ฯ ในเรื่องของการประเมินผลการสอนสำหรับ					
นักเรียน	4.27	2.83	5.44	4.64	-1.62

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่ามัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทย์ฯ ที่ก้านเอกสาร หลักสูตร ก្នុងที่เห็นว่าเป็นมัธยฐานมากกว่าบุคลวิชาชีพกันมากถึงสามต่อหนึ่ง คือ $.05$ และ $.01$ คือ

1. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตร
2. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อการใช้หลักสูตร
3. ความเห็นของบุคลวิชาชีพหลักสูตรเมื่อแนวการสอน
4. ความเห็นของบุคลวิชาชีพเมื่อการประเมินผลการเรียน
5. ความเห็นของบุคลวิชาชีพเมื่อประมวลผลการสอน

มัธยฐานก้านเอกสารหลักสูตรของครุเรื่องที่ก้าวแรกขึ้น คุณวิชาภัยก្នុងความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ และมัธยฐานในเรื่องที่ก้าวแรกขึ้นอยู่ในระดับมาก ล้วนเรื่องที่ก้าวแรกที่เห็นว่าเป็นมัธยฐานอย่างมาก คือ ความคิดเห็นของบุคลวิชาชีพฯ ในสาขาวาทย์ฯ ในเรื่องการประเมินผลการสอนสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 5 เนื้อหาเรียนมีส่วนใดในการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนาระบบ
ก้าวหน้าเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา

ข้อความ	คุณภาพ		ตัวอย่าง		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. การเก็บข้อมูลและการสอนห้องเรียนการสอนแบบวิชาชีพ	4.35	3.46	3.77	3.07	1.05
2. การสอนที่มุ่งเน้นการสอนแบบทักษะในรายวิชาที่สอนของครู	4.71	3.66	4.64	3.89	-0.11
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก้ปัญหา	5.04	4.54	7.13	5.51	-2.30*
4. ความเน้นการสอนของครูที่สอนแบบรายวิชาที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา	3.38	2.63	4.94	3.88	-2.54*
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแบบรายวิชาในสาขาพัฒนาระบบ	2.83	2.41	3.55	3.23	-1.38
6. การใช้ชุดภาษาสอนแบบรายวิชาที่มุ่งเน้นการสอนแบบรายวิชาชีพ	3.50	3.36	3.57	2.68	-0.13
7. การใช้ชุดภาษาสอนแบบรายวิชาของครู	4.44	3.78	5.50	4.28	-1.49
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของครู	3.77	3.13	3.93	3.28	-0.28
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนคิดเห็น ทำได้ และแก้ไขปัญหาได้	3.81	2.94	3.88	3.09	-0.13
10. การจัดให้นักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัดทักษะทางคณิตศาสตร์ในมาตรฐานการสอนของครู	3.02	3.20	3.16	3.68	-0.23
11. การสอนนักเรียนไปศึกษาดูงานกับสถาบันพัฒนาระบบ	7.42	4.82	10.18	6.18	-2.76**
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาดูงานกับครุภัณฑ์ที่อยู่รอบตัวนักเรียน	6.31	4.86	6.08	4.76	-0.28
13. ความกระตือรือร้นของนักเรียนในการเรียนการสอนในสาขาพัฒนาระบบ	4.42	5.02	5.70	5.59	-1.37
14. ความเน้นการสอนของนักเรียนของครูที่สอนเรียน	4.27	3.78	6.50	5.50	-2.56*
15. ความเน้นการสอนของนักเรียนก่อให้เกิดความตื่นเต้น	4.90	4.83	6.75	6.11	-1.86
16. ความตื่นเต้นของนักเรียนที่ได้รับการสอนในห้องเรียน	6.15	4.75	8.20	5.35	-2.29*
17. ความตื่นเต้นของนักเรียนที่ได้รับการสอนในห้องเรียนของครู	6.00	5.13	8.22	5.96	-2.24*
18. ความตื่นเต้นของนักเรียนที่ได้รับการสอนในห้องเรียนของครู	4.13	4.15	5.94	4.69	-2.31*
19. ความตื่นเต้นของนักเรียนที่ได้รับการสอนในห้องเรียนของครู	5.85	5.21	7.74	5.62	-1.98*
20. การสอนภาษาท้องถิ่นเรียน และอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.17	4.17	5.97	4.82	-2.26*

ตารางที่ 5 คือ

ข้อความ	บุคลิกภาพ		ทั่วไป		t
	X	S.D.	X	S.D.	
21. การจัดประชุมมีภาระหน้าที่และประชุมปฏิบัติการของครู					
ในราชากาฬิษยกรรม	4.90	4.81	7.23	5.54	-2.54*
22. ความเพียรจะสอนการจัดทำศิลป์รายวิชาในแบบการเรียน	3.50	3.12	5.37	4.13	-2.81**
23. การเปิดสอนรายวิชาค่าง ๆ กามความก้องการของ					
นักเรียน	5.06	4.40	5.92	4.91	-1.04
24. ความสอดคล้องของแบบการสอนและครูมีภาระหน้าที่สอนรายวิชา	3.88	3.37	5.59	3.91	-2.64**
25. ความสนใจและเข้าใจสื่อของครูดูสอนที่มีภาระหน้าที่สอน	3.73	3.07	3.20	2.59	1.12
26. ความเพียรสอนในแบบการสอนและรายวิชาของครู	3.96	2.93	4.35	3.91	-0.62
27. การใช้สตางค์ประกอบการสอนในการเรียนการสอน					
ราชากาฬิษยกรรม	9.19	6.78	6.32	5.24	2.90**

* p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่ามีข้อหาในการใช้สตางค์สอนวิชาอย่างไรก็ตาม ราชากาฬิษยกรรม ที่ก้าวการจัดการเรียนการสอน ครูเห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่าข้อหาอื่นที่มีภาระหน้าที่สอน .05 และ .01 คือ

1. การจัดกิจกรรมลงเรียนทางวิชาการแก่นักเรียน
2. ความเพียรจะสอนเวลาที่เนื้อหาแยกตัวรายวิชาที่หลักสูตรก้าวหน้าให้
3. การยกเว้นไปหัดศึกษางานที่ก้าวหน้าภาระหน้าที่สอน
4. ความเพียรสอนของจำนวนนักเรียนก่อนห้องเรียน
5. ความเพียงพอของจำนวนนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่สอนนักเรียนกับควรจะในห้องเรียน
6. ความเพียงพอของจำนวนครูผู้สอนที่สอนวิชาที่เปิดสอนในราชากาฬิษยกรรม
7. ความเพียรสอนของจำนวนสอนที่สอนก่อสร้าง
8. ความเพียงพอของจำนวนประชาษที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในราชากาฬิษยกรรม
9. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมในนี้เชื่อมต่อในห้องเรียนกับการสอน
10. การจัดประชุมมีภาระหน้าที่และประชุมปฏิบัติการของครูในราชากาฬิษยกรรม
11. ความเพียรจะสอนการจัดทำศิลป์รายวิชาในแบบการเรียน
12. ความสอดคล้องของแบบการสอนและครูมีภาระหน้าที่สอนรายวิชา

มีข้อก้าวการจัดการเรียนการสอนที่บุคลิกภาพเห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่าข้อหาอื่นที่มีภาระหน้าที่สอน .01 คือ การใช้สตางค์ประกอบการสอนในการเรียนการสอน ราชากาฬิษยกรรม

มีข้อก้าวการจัดการเรียนการสอนของครูเรื่องที่ก้าวหน้าและห้องเรียน บุคลิกภาพครูมีความเห็นไม่แทรกค้างกัน ข้อบ่งชี้ภาระหน้าที่สอน .05 และมีข้อหาอื่นใหญ่โดยเด็ดขาดในระดับน้อย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปัจจัยในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาพื้นฐานบริหารอาชีวฯ สาขาวิชาเมืองกรุง กับสื่อการสอน
ความความเห็นของบุคลากรในสังกัด

ข้อความ	ผู้ริเริ่ม		ผู้		t
	Σ	S.D.	Σ	S.D.	
1. ความพึงพอใจของบุคลากรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอน	5.13	4.99	7.04	4.52	-2.37*
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของบุคลากรในการจัดทำสื่อการสอน	4.58	5.12	7.24	5.34	-2.92**
3. ความร่วมมือของครุภัณฑ์ในการจัดทำสื่อการสอน	5.25	4.81	6.24	4.32	-1.29
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน	4.40	4.89	7.18	5.20	-3.16**
5. การจัดแหล่งหัดคว้าวิทยาการสอนทันสมัย และนักเรียน					
ในโรงเรียน	5.54	4.68	8.01	4.56	-3.11**
6. การจัดแหล่งหัดคว้าวิทยาการสอนสำหรับนักเรียน	6.52	5.75	8.29	4.89	-1.98
7. ทักษะการใช้สื่อการสอนประทับใจมาก ๆ ของครุ	4.25	3.41	6.00	4.09	-2.60**
8. การให้รับฟังผลลัพธ์ และรับสื่อการสอนจากกองทัพนาดีสกูล					
ทั่วราชอาณาจักร	6.71	5.65	9.21	5.73	-2.54*
9. ความร่วมมือของบุคลากร กิจกรรมสื่อการสอน	7.60	5.07	8.94	5.29	-1.48
10. การประชุมมีวิธีการสอนโรงเรียนเพื่อบริการสื่อการสอน	6.27	4.96	8.67	5.32	-2.66**
11. ความพึงพอใจของการสอนก่อนไปนั่ง					
11.1 โภคภัณฑ์กิจกรรม ชนิดต่าง ๆ 13-15 น้ำ	4.81	5.01	6.14	5.81	-1.37
11.2 โภคภัณฑ์	4.75	4.43	5.20	5.53	-0.50
11.3 เอกสารทั่วไป	5.00	4.59	6.05	5.70	-1.13
11.4 แบบภูมิแพลงค์แหน่งการใช้ชีวิ	4.90	5.02	5.70	5.65	-0.85
11.5 นาฬิกาชั่วโมง	5.31	5.57	5.40	5.15	-0.09
11.6 โภคภัณฑ์การสอนกิจกรรม	5.98	5.55	6.82	6.47	-0.78
11.7 กล้องถ่ายรูป	4.69	5.12	5.97	6.03	-1.29
11.8 กล้องถ่ายรูปของบ้านเมือง	4.98	5.61	5.28	5.52	-0.31
11.9 โภคภัณฑ์รวมพร้อมเก้าอี้ รั้งมีไฟ โภคภัณฑ์ เชือร์	5.44	5.37	6.40	6.05	-0.95
11.10 กระถางมีดูด	5.35	5.46	8.58	7.24	-2.76**
12. การจัดห้องเรียนอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียน	5.31	5.76	6.15	6.31	-0.79

*P < .05 **P < .01

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ค้านสื่อการสอน คัญเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน
3. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู
4. การจัดแหล่งคน Kaw วิทยาการสำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียน
5. การจัดแหล่งบุคลากรสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู
6. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู
7. การได้รับสวัสดิการและสื่อการสอนจากการพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน
8. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน
9. ความเพียงพอของกระดาษบัญชี

ปัญหาค้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ค้างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบปัจจุบันในการใช้หลักสูตรวิชาพืชฐานวิชาการอาชีว สาขาวิชาพิชัยกรรม ห้องการเรียนและประเมินผล
กับความเห็นของบุคลากรในห้องเรียน

ข้อความ	ข้อมูลทาง		สถิติ		t
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. การแข่งขันมีประสิทธิภาพในการเรียน					
มากกว่าในห้องเรียน	3.94	3.18	3.28	2.44	1.42
2. การให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจดีกับเนื้อหาและกระบวนการเรียน					
มากกว่าในการเรียนและการสอน	4.60	3.96	3.23	3.15	2.34*
3. การประเมินของตนเรียนมากกว่ารายวิชา เทียบกับความรู้					
พืชฐานของนักเรียน	5.38	4.72	5.08	3.94	0.41
4. การประเมินของครุภัคประจำห้องเรียน เช่น					
ปรับปรุงการเรียนการสอน	4.60	3.43	4.50	3.50	0.81
5. การสื่อสารและร่วมกับห้องเรียนประจำห้องเรียน	5.52	4.09	4.97	3.68	0.83
6. การประเมินของอาจารย์หลังการเรียน	3.13	2.88	3.07	2.87	0.11
7. การสอนของตนมากกว่าห้องเรียน	4.67	3.51	5.14	3.56	-0.77
8. มากกว่าใน การประเมินของนักเรียนของครุ	3.04	3.35	3.70	2.48	0.71
9. การต้อนรับให้รู้เมืองที่อยู่ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียน					
และประเมินผลตามหลักสูตร	3.94	4.52	6.17	5.07	-2.63**
10. การให้ครุภัคสอนสาขาวิชาพิชัยกรรมมีความรู้ในห้องเรียน					
การเรียนและประเมิน	3.58	3.65	6.27	4.97	-3.37**
11. ความตื่นเต้นของการประเมิน	4.19	4.01	6.17	4.58	-2.60**
12. ความสำเร็จของครุใน การสร้างข้อทดสอบทักษะความรู้ของ					
นักเรียนตามหลักสูตรและการเรียน	4.75	3.17	4.83	3.65	-0.13
13. ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนใน การติดตามผลการเรียนของ					
นักเรียน	7.67	4.82	7.16	4.45	0.64
14. ความตื่นเต้นทางก้าวที่จะนำมารักษาแบบทดสอบ	2.92	3.34	5.28	3.87	-3.68**
15. การปฏิบัติการประเมินการเรียนและประเมินของ					
ครุทั่วไปที่ต้องการ	2.94	3.02	3.75	3.30	-1.46
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์ทำหน้าที่บรรยายภาพ (Competency)					
ทางก้าวพิชัยกรรมของนักเรียนในหลักสูตรวิชา	4.25	3.10	4.77	3.31	-0.92

*P < .05 **P < .01

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ค้านการวัดและประเมินผล คัญเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าปัญบริหารอย่างนี้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ

1. การจัดอบรมให้ครุ不成ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตร
2. การให้ครุที่สอนสาขาวิชาพาณิชยกรรมมีส่วนร่วม ในการตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล
3. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน
4. ความพร้อมทางค้านวัสดุที่จะนำมายังห้องทดลอง

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผล ที่ผู้บริหารมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าคัญ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนแต่ละครั้ง

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับคัญ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ย อยู่ใน ระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการศึกษาและการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 8 เมตริกเก็บมีข้อหาในการใช้หลักทรัพยากริเวณฐานวิชาการ สาขาวิชาบริษัทกรรม ห้องการแบบแนว
กิจกรรมเด่นของบุคคลวิชาการสังกัด

ข้อความ	บุคคลวิชาการ		นักเรียน		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ก่อนที่บุคคลวิชาการจะเรียนรู้ในกระบวนการใช้หลักทรัพยากริเวณฐานวิชาการ ที่บุคคลวิชาการที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนให้ติดไฟฟ้า บริการส่วนบุคคลเรียนในห้อง					
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมและคุณภาพของวิชาการฐาน					
วิชาการที่แท้จริงที่โรงเรียนเปิดให้บุคคลเรียนเรื่อง	3.25	3.54	5.86	4.93	-3.31**
1.2 การให้มีสิ่งเรียนทำแบบสำรวจความคิดเห็นทางวิชาการ					
แบบทดสอบความตื้นหางวิชาการ	5.13	4.95	6.06	4.75	-1.13
1.3 การสอนภาษาอังกฤษก่อนที่บุคคลเรียนระดับอินเทลเลก					
แบบการเรียน	4.73	3.83	6.56	5.16	-2.20*
1.4 การให้คำแนะนำแก่บุคคลของโรงเรียนในการเลือกแผนการ เรียน ไม่มีบุคคลเรียน	4.29	4.71	6.64	5.30	-2.65**
2. ระหว่างการเรียนวิชาการฐานวิชาการ โรงเรียนให้ติดไฟ มีนาคมการในห้อง					
2.1 การสอนและการสอนให้บุคคลการศึกษาและวิชาการ ให้ บุคคลเรียนทราบโดยทั่วไป เนื่องในรูปของเอกสาร					
มีรายละเอียดที่มีมาตรฐาน	3.81	2.96	6.28	4.45	-3.52**
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ก่อมา หรือการประกอบ อาชีพในสาขาวิชาบริษัทกรรม	3.25	2.67	4.95	3.95	-2.72**
2.3 การให้มีครุภาระภาระนักเรียนบุคคลเรียน	2.71	2.84	3.65	2.96	-1.86
2.4 การสอนวิชาการส่วนบุคคลเรียนเมื่อรายบุคคล	4.60	3.64	6.05	4.41	-1.99*
2.5 การเรียนรู้เรื่องราษฎร์ในก้าวแบบนำร่องให้บุคคลการประกอบ อาชีพที่นานาชนิดแก่บุคคลเรียน	4.08	3.86	6.22	4.85	-2.70**
2.6 การจัดบริการยิ่งใหญ่ของการสอนภาษาเพื่อทางานที่ใน แบบการเรียน	6.13	4.16	8.14	4.75	-2.55*
3. การติดตามและการแนะนำ	4.69	3.86	5.47	3.37	-1.28
4. การจัดทำหลักฐานสรุปผลให้บุคคลการแนะนำ	5.17	3.68	5.69	3.32	-0.89
5. จัดนิเทศการให้ทำหน้าที่แนะนำ	6.06	4.95	6.28	4.03	-0.29
6. ความรู้ ความเข้าใจ ของบุคคลการที่ทำหน้าที่แนะนำ	4.96	4.45	4.86	3.29	0.16
7. การจัดเวลาเพื่อให้การแนะนำ	4.75	4.30	5.63	3.56	-1.34
8. การจัดสถานที่เอกสารสำหรับนักเรียน	4.02	3.78	5.03	3.66	-1.57
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บข้อมูลของบุคคลการแนะนำให้ป้องกัน และเก็บความลับ	4.75	4.37	4.83	3.81	-0.11

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ค้านการแนะนำ คู่ควรเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าปัญบริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแต่ละสาขา ที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก
2. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน
3. การให้คำแนะนำนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนในนักเรียน
4. การเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ให้นักเรียนทราบโดยทั่วถัน เช่น ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จัดนิทรรศการ ฯลฯ
5. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางทางศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพในสาขา พาณิชยกรรม
6. การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล
7. การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน

ปัญหาค้านการแนะนำวนจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้นปัญบริหารกับคูณมีความเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเนลล์อยู่ในระดับน้อย

จากการที่ 2 ถึง 8 จะเห็นว่าปัจจุบันการและครุภารกิจมีผู้มาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม แทบทั้งหมดที่รับคืนน้อยไปถึงระดับมาก หรือซึ่งเป็นเพียงพื้นฐานที่อยู่ในระดับมาก ผู้จัดจึงสรุปเรื่องที่ปัจจุบันการและครุภารกิจที่เป็นปัญหามาก น่าสนใจไว้ในตารางที่ 8 ก

ตารางที่ 8 สรุปปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม เฉพาะที่เป็นปัญหาในระดับมาก

ข้อความ	ปัจจุบัน		ครุ	
	ปัจจุบัน	มาตรฐาน	ปัจจุบัน	มาตรฐาน
<u>ค้านทั่วไป</u>				
1. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครุ	7.85	5.08	8.33	5.98
2. การนำสูงชั้นและให้คำลั่งใจแก่ครุในการปฏิบัติงานค้านการสอน	4.60	4.60	8.64	6.03
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของ ปัจจุบัน	3.63	3.61	7.30	5.52
4. ความเหมาะสมของจำนวนครุที่รับผิดชอบงานคุณภาพการสอนสาขาพาณิชยกรรม	4.23	3.48	6.69	5.62
5. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนร่วมกับครุในการสอนและการแก้ปัญหา	4.48	4.18	6.66	5.31
<u>ค้านความเข้าใจหลักสูตร</u>				
1. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	5.81	4.74	7.85	5.73
<u>ค้านเอกสารหลักสูตร</u>				
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	6.58	4.93	9.00	6.12
2. ความเพียงพอของหนังสือญี่ปุ่นของการใช้หลักสูตร	6.25	4.66	9.35	5.97
3. ความเพียงพอของหนังสือญี่ปุ่นและการสอน	6.31	4.84	8.99	5.98
4. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	6.40	4.73	8.19	5.29
5. ความเพียงพอของญี่ปุ่นของการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	5.96	4.91	7.72	5.54
6. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	6.40	4.64	7.64	5.17
7. ความเพียงพอของญี่ปุ่นของการประเมินผลการเรียน	5.04	4.40	7.34	5.17
8. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.44	4.90	7.23	4.58
9. ความเพียงพอของการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	5.90	4.51	6.86	4.77
<u>ค้านการจัดการเรียนการสอน</u>				
1. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานค้านพาณิชยกรรม	7.42	4.82	10.18	6.18
2. การใช้สตูดี้ประกอบการในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรม	9.19	6.78	6.32	5.24
3. ความเพียงพอของจำนวนครุภักดิ์จำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาพาณิชยกรรม	6.00	5.13	8.22	5.96
4. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาพาณิชยกรรม สําหรับนักเรียน คันคัวเองในห้องสมุด	6.15	4.75	8.20	5.35
5. ความเพียงพอของบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการค้าเนินงานในสาขา พาณิชยกรรม	5.85	5.21	7.74	5.62
6. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครุในสาขาพาณิชยกรรม	4.90	4.81	7.23	5.54
7. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	5.04	4.54	7.13	5.51
8. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนที่สื่อการสอน	4.90	4.83	6.75	6.11

ตารางที่ ๘ก ท่อ

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ก้านสื่อการสอน				
1. ความช่วยเหลือของขุนชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	7.60	5.07	8.94	5.29
2. การให้รับวัสดุหัตถกรรมและสื่อการสอนจากองพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน	6.71	5.65	9.21	5.73
3. การประเมินปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อบลิคสื่อการสอน	6.27	4.96	8.67	5.32
4. ความเพียงพอของกระดาษม้วน	5.35	5.46	8.58	7.24
5. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	6.52	5.75	8.29	4.89
6. ความร่วมนื้อและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	4.58	5.12	7.24	5.34
7. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู	4.40	4.89	7.18	5.20
8. ความเพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	5.13	4.99	7.04	4.52
9. ความเพียงพอของโภคภัณฑ์สำหรับการสอนพิเศษ	5.99	5.55	6.82	6.47
ก้านการรักและประเมินผล				
1. ความร่วมนื้อของผู้ปกครองในการคิดเห็นผลการเรียนของนักเรียน	7.67	4.82	7.16	4.45
ก้านการแนะนำ				
1. การจัดบริการปักทึบและการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้แก่นักเรียน	6.13	4.16	8.14	4.75
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน	4.29	4.71	6.64	5.30
3. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนหันหน้าเรียนจะทักสินใจเลือกแผนการเรียน	4.73	3.83	6.56	5.16

หมายเหตุ ค่า \bar{X} ที่ซึ่งเส้นที่หมายถึง มัธยาระดับมาก

จากตารางที่ ๘ก จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวิชาพัฒนาระบบ ที่ผู้บริหารและครุภัคก์เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาวิชาพัฒนาระบบ ในการนิเทศการสอนของ
ครุ

2. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร

3. การพนักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม

4. ความช่วยเหลือของบุนชนเกี่ยวกับสื่อการสอน

5. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตร ทันเวลา
สอน

6. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ปัญหาในการใช้หลักสูตรเฉพาะที่ผู้บริหารเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การใช้
สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาวิชาพัฒนาระบบ

ปัญหาในการใช้หลักสูตรเฉพาะที่ครุเห็นว่าเป็นปัญหามาก เรียงลำดับค่า ๑-๖
จากมากที่สุดลงไป สรุปได้ดังนี้

1. ความเพียงพอของหนังสืออุปกรณ์การใช้หลักสูตร

2. ความเพียงพอของหนังสืออุปกรณ์และการสอน

3. การนำสูตรและให้กำลังใจแก่ครุในการปฏิบัติงานด้านการสอน

4. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลักดันสื่อการสอน

5. ความเพียงพอของกระบวนการบัญชี

6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครุ

7. ความเพียงพอของจำนวนครุบัณฑุรัตน์วิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาพัฒนาระบบ

8. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวิชาพัฒนาระบบ สำหรับ
นักเรียนค้นคว้าเรื่องในห้องสมุด

9. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน

10. การจัดบริการฝึกหัดจะการสัมภาษณ์เพื่อทางานทำให้แก่นักเรียน

11. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขา

พานิชยกรรม

12. ความเพียงพอของคุณของการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา

พานิชยกรรม

13. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงาน
ในสาขาวิชาพานิชยกรรม

14. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาพานิชยกรรม

15. ความเพียงพอของคุณภาพการประเมินผลการเรียน

16. การให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขา
พานิชยกรรม ของผู้บริหาร

17. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน

18. ความเพียงพอของโครงการสอน

19. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครู ในสาขา
พานิชยกรรม

20. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู

21. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน

22. ความเพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน

23. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา

พานิชยกรรม

24. ความเพียงพอของโถ่สารวิทยาการสอนพิมพ์คึกคัก

25. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนก่อสื่อการสอน

26. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอน สาขา

พานิชยกรรม

27. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครุภัณฑ์ด้านการสอน และการ
แก้ปัญหา

28. การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน

29. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนหนึ้นกับเรียนจะทักสินใจเลือกแผนการเรียน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบปัจจุบันในการใช้หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาพิชัยกรรม กับนักศึกษา
ความความเด่นของครูที่มีวุฒิทางครุภัณฑ์ในมีวุฒิทางครุ

หัวข้อ	ครูที่มีวุฒิทางครุ		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครุ		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแบบการสอน	3.94	3.04	4.86	4.29	-1.32
2. การจัดให้ครูให้สอนตรงกับความถนัดและความสามารถของนักเรียน	2.83	3.34	4.40	4.57	-2.00*
3. การให้ความสำคัญและเน้นถูกต้องในการเรียนการสอน สาขาวิชาพิชัยกรรมของบุคลากร	7.31	5.86	7.29	5.28	0.03
4. การให้ความสำคัญและเน้นถูกต้องในการเรียนการสอน สาขาวิชาพิชัยกรรมของบุคลากร	5.44	3.63	5.60	3.52	-0.24
5. การให้ความสำคัญและเน้นถูกต้องในการเรียนการสอน สาขาวิชาพิชัยกรรมของครู	2.10	2.85	3.29	3.98	-1.74
6. ความกระซิบเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.38	2.21	2.92	2.71	-1.14
7. ความสามารถในการควบคุมห้องเรียนและบรรยายภาษาอังกฤษในห้องเรียน	2.92	3.21	2.79	2.39	0.23
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูอย่างดี	3.13	2.82	3.06	2.14	0.13
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติภาระของครูในสาขาวิชาพิชัยกรรม	4.50	4.58	4.48	3.99	0.03
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาวิชาพิชัยกรรม การแบบสอนหลักสูตร	3.63	3.17	2.95	4.34	1.29
11. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแบบการสอน	2.98	3.06	4.43	4.26	-2.00*
12. การรักประดุจมีรักษาหารือเพื่อวางแผนเรียนรู้ของครู	6.25	5.08	6.97	5.50	-0.70
13. ความสามารถในการสอนของครูที่รับผิดชอบงานสอนและการสอน สาขาวิชาพิชัยกรรม	5.98	4.97	7.24	6.04	-1.17
14. การเรียนรู้ประดุจมีรักษาหารือเพื่อวางแผนสอนของครู	4.04	3.35	6.43	5.34	-2.71**
15. ความสนใจของศิษย์นักเรียนที่สาขาวิชาพิชัยกรรมในการ นิเทศการสอนของครู	8.94	6.10	7.87	5.88	0.93
16. การนำร่องห้องเรียนและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติภาระ สอน	8.42	5.93	8.81	6.14	-0.34
17. การสนับสนุนความรู้เพิ่มเติมของครู	3.63	4.15	3.97	3.61	-0.47

*P < .05 **P < .01

จากการที่ 9 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านค้าคุณ คุณที่ไม่มีมูลค่างคุณเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าคุณที่มีมูลค่างคุณอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การจัดให้ครุ่งให้สอนตรงกับความต้องการและความสามารถ
2. ความพร้อมของครุ่งในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแผนการสอน
3. การเขียนข้อประเมินคุณภาพครุ่งที่จะประเมินสำหรับการสอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร

ปัญหาด้านค้าคุณนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น คุณที่มีมูลค่างคุณที่ไม่มีมูลค่างคุณ มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเนลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ทางก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของบุรุษ
2. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครุ่ง
3. การบำรุงรักษาและให้กำลังใจแก่ครุ่งในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาดูงานวิชาการ สาขาวิชาพัฒนาระบบ ท่านความเร้าใจหลักสูตร
ท่านความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครุภัณฑ์ในมีวุฒิทางครุ

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครุ		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครุ		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ความรู้ความเร้าใจก่อนอุดหนุนการนำเสนอเรื่องทั่งๆ ก็ไม่นี้					
ไปปฏิบัติ					
1.1 รู้บุญหน้าที่ของหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาระบบ	3.54	3.60	3.79	3.82	-0.35
1.2 ผู้สอนหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาระบบ	4.60	3.27	4.37	4.02	0.34
1.3 โภคทรัพย์ของหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาระบบ	5.23	3.69	4.67	3.92	0.77
1.4 ทราบเวลา การจัดอัตราราเวลวิธี	4.35	3.25	5.14	5.74	-0.85
1.5 ถูกประยุกต์ใช้กับกิจกรรม	4.21	3.70	3.98	3.63	0.32
1.6 ระเบียบและวิธีการรักษาภาระเป็นแบบ กำหนดของหลักสูตร	3.90	2.74	3.73	2.77	0.31
2. การนำเสนอการสอนไปปฏิบัติ	3.69	3.10	4.30	4.79	-0.82
3. การนำรู้สู่แนวการสอนไปปฏิบัติ	3.25	2.32	4.03	3.83	-1.25
4. การนำรู้สู่การเรียนการสอนไปปฏิบัติ	2.67	1.97	4.71	4.80	-2.78**
5. การนำรู้สู่แนวการสอน ชื่อการสอน หนังสือเรียน มาที่ราชบัณฑิตยานุเคราะห์ เป็นมันทิคการสอน	4.04	3.63	5.78	4.74	-2.11
6. การนำแนวการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ บุคคลและรั้นเรียน	3.88	2.89	5.10	4.50	-1.73
7. การจัดสถานที่สอนรายวิชา เก็บเกี่ยว ความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวของ หลักสูตร	4.63	3.81	6.25	5.41	-1.78
8. การวางแผนการเรียน การเก็บข้อมูลการสอนรวมกัน ระหว่างครุที่สอนรายวิชา เก็บเกี่ยว	4.98	4.74	6.94	5.39	-2.00*
9. การนิสوانร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาระบบ	7.46	5.96	8.14	5.58	-0.62

*P < .05 **P < .01

จากการที่ 10 จะเห็นว่ามัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาดูงานวิชาการ สาขาวิชาพัฒนาระบบ ท่านความเร้าใจ
หลักสูตร ครูที่ไม่มีวุฒิทางครุเห็นว่าเป็นมัธยฐานมากกว่าครูที่มีวุฒิทางครุอย่างมีนัยสำคัญ .05 และ .01 ที่ การนำรู้สู่การ
เรียนการสอนไปปฏิบัติ และการวางแผนการเรียน การเก็บข้อมูลการสอนรวมกันระหว่างครุที่สอนรายวิชา เก็บเกี่ยว

มัธยหาร้านความเร้าใจหลักสูตรนักจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครุกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครุ มีความเห็น
ในแยกกันของบ้างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมัธยหาร้านในไปสู่ไกด์แล็บอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่กล่าวกันเห็นว่าเป็นปัจจัย
มาก ที่ การนิสوانร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาพัฒนาระบบ

การงงานที่ 11 เนร์ยนเทบบมชัยในการไว้รหัสกุริวิชกีนฐานวิชาการเชิง สาธารณะขั้นบรรยาย ห้องเรียนสารานธารกุริวิช
ความความเห็นของครูที่มีชัยทางกุริวิชในมีชัยทางกุริวิช

ข้อความ	ค่าที่มีสุนทรียทางกรู		ค่าที่ไม่มีสุนทรียทางกรู		t
	Σ	S.D.	Σ	S.D.	
1. ความเห็นชอบของหนังสือหักสูตร	8.85	6.22	9.11	6.10	-0.22
2. ความเห็นชอบของหนังสือหักสูตรในการใช้หักสูตร	9.71	6.05	9.08	5.95	0.55
3. ความเห็นชอบของหนังสือหักสูตรเมื่อแนวการสอน	9.60	6.11	8.52	5.89	0.94
4. ความเห็นชอบของโครงสร้างการสอน	7.00	3.50	7.41	5.28	-0.47
5. ความเห็นชอบของหนังสือการประมวลผลการเรียน	7.00	4.92	7.22	5.38	0.28
6. ความเห็นชอบของหนังสือประกอบการสอน	8.44	5.28	8.00	5.33	0.43
7. ความเห็นชอบของหนังสือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพ สาขาวิชาพัฒกรรม	7.81	5.72	7.65	5.44	0.15
8. ความเห็นชอบของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาพัฒกรรม	7.60	4.99	7.67	5.35	-0.06
9. ความเห็นชอบของแบบทดสอบประเมินวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพ สาขาวิชาพัฒกรรม	6.42	4.46	7.21	5.00	-0.86
10. ความถูกต้องของเนื้อหารายวิชาทางฯ ในสาขา สาขาวิชกรรมในหนังสือหักสูตรเมื่อการเรียนการสอนสำหรับ นักเรียน	5.33	3.93	5.52	5.15	-0.21

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาพื้นฐานวิชาภาษาไทย สาขาวิชาพัฒนกรรม ทักษะการซักการเรียนการสอน
กับความเห็นของครุพี่มีวุฒิทางครุภัณฑ์ไม่มีวุฒิทางครุ

ข้อความ	ครุพี่มีวุฒิทางครุ		ครุพี่ไม่มีวุฒิทางครุ		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโปรแกรมการสอนแยกตามวิชา อย่างชัดเจนพอ	3.23	2.35	4.19	3.48	-1.65
2. การเก็บคะแนนที่จากการสอนแต่ละภาคในรายวิชาห้องสอน ของครุอย่างชัดเจนพอ	4.42	3.43	4.81	4.23	-0.52
3. การจัดกิจกรรมชั้นเรียนทางวิชาการแก่นักเรียน	5.90	4.54	8.06	6.02	-2.08*
4. ความเหมาะสมของเวลาที่กันเนื้อหาแยกตามรายวิชา ที่หลักกรากำหนดให้	4.67	3.70	5.14	4.04	-0.64
5. ความรู้ ความสามารถของครุพี่มีวุฒิทางครุ ในสาขาวิชาพัฒนกรรม	3.31	2.98	3.73	3.42	-0.67
6. การจัดชั้นเรียนที่จะสอนแต่ละบทเรียนให้นักเรียน ทราบอย่างชัดเจน	3.83	2.82	3.37	2.58	0.91
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแยกตามรายวิชาของครุ	5.15	3.61	5.78	4.74	-0.77
8. การเบิกโภคทรัพย์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ของครุ	3.58	3.43	4.19	3.16	-0.97
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุ เพื่อส่งเสริม ให้นักเรียนติดเม้น ห้ามเอ็น และเก็บมือที่เป็น	3.58	2.73	4.11	3.34	-0.89
10. การจัดให้นักเรียนแยกตามนักเรียนที่มีความสามารถ ทางวิชาชีพ	2.98	3.80	3.30	3.62	-0.46
11. การหากานักเรียนไปหัดศึกษางานอาชีวศึกษาร่วมกับครุ	9.52	5.81	10.68	6.45	-0.98
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาดูงานจากครุกิจที่อยู่รอบตัว นักเรียน	6.73	5.31	5.59	4.27	1.26
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติงานในสาขาวิชาพัฒนกรรม	5.73	5.40	5.68	5.77	0.04
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนที่ห้องเรียน	6.44	5.12	6.55	5.81	-0.11
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนที่สื่อการสอน	7.10	6.00	6.48	6.22	0.53
16. ความเที่ยงตรงของจำนวนหนังสือที่เก็บกันสาขาวิชาพัฒนกรรม สำหรับนักเรียนกับกว่าเดือนในห้องสมุด	7.73	4.79	8.56	5.75	-0.81
17. ความเที่ยงตรงของจำนวนครุพี่มีวุฒิที่เป็นสอน ในสาขาวิชาพัฒนกรรม	8.04	5.26	8.35	6.48	-0.27
18. ความเหมาะสมของจำนวนครุพี่มีวุฒิที่สอนที่สัปดาห์	6.29	4.12	5.67	5.11	0.69
19. ความเที่ยงตรงของจำนวนประชุมที่ไกรัมจากโรงเรียนเพื่อ การดำเนินงานในสาขาวิชาพัฒนกรรม	7.00	5.02	8.30	6.02	-1.21
20. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมให้เข็ออาจาดมาก การเรียนการสอน	5.73	4.58	6.16	5.02	-0.46

ตารางที่ 12 กบ

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
21. การจัดประชุมมีรากฐานการสอนและประชุมปฏิบัติการของครูในสาขาวิชาพิษภัยกรรม	6.75	5.00	7.60	5.92	-0.80
22. ความเน้นจะสอนจากการซักถามรายวิชาในแบบการเรียน	4.90	3.88	5.73	4.30	-1.06
23. การเปิดสอนรายวิชาค้าง ๆ ตามกำหนดการของครู					
นักเรียน	5.81	4.42	6.00	5.29	-0.20
24. ความสอดคล้องของแบบการสอนและครูมีความก่อสร้างรายวิชา	5.06	2.99	5.98	4.47	-1.23
25. ความสนใจและเข้าใจในเรื่องครุภูมิของนักเรียน	3.27	2.85	3.14	2.40	0.26
26. ความเน้นจะสอนในการสอนแบบรายวิชาของครู	3.90	3.39	4.70	4.26	-1.07
27. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอน					
สาขาวิชาพิษภัยกรรม	6.19	4.80	6.41	5.59	-0.22

 $P < .05$

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่ามีข้อหาในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวิชาพิษภัยกรรม ที่นักการศึกษาเรียนการสอน ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู เห็นว่าเป็นข้อหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครุอย่างน้อยสามัญศึกษาขั้นต่ำ .05 คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน

มีข้อหาที่นักการศึกษาเรียนการสอนสอนกันมากที่สุดคือ "ครูที่มีวุฒิทางครุกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างน้อยสามัญศึกษาขั้นต่ำ .05 และมีข้อหาส่วนใหญ่โดยรวมส่วนมากที่นักการศึกษาเห็นว่าเป็นข้อหามาก คือ

1. การท่านักเรียนเป็นหัวหน้ากลุ่มกิจกรรม
2. ความเที่ยงตรงของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวข้องสาขาวิชาพิษภัยกรรม สาหรับนักเรียนกันกว่าสองในห้องเรียน
3. ความเที่ยงตรงของจำนวนครุภูมิจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาพิษภัยกรรม
4. ความเที่ยงตรงของประเภทน้ำที่ให้กับนักเรียนเพื่อการคำนวณงานในสาขาวิชาพิษภัยกรรม
5. การจัดประชุมมีรากฐานการสอนและประชุมปฏิบัติการของครูในสาขาวิชาพิษภัยกรรม

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบมัธยหาในการใช้หลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาชีวะ สาขาพาณิชกรรม ก้านเชื่อการสอน
กิจกรรมเด่นของครุภูมิวิชาชีพทางครุภัณฑ์ไม่วิชาชีพทางครุภัณฑ์

ข้อความ	ครุภูมิวิชาชีพทางครุภัณฑ์		ครุภูมิไม่วิชาชีพทางครุภัณฑ์		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ความเห็นใจของครุภัณฑ์สามารถนำไปสร้างเรื่องการสอน	6.65	3.60	7.33	5.12	-0.79
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของบุคลากรในการจัดทำเรื่องการสอน	7.52	5.40	7.03	5.33	0.48
3. ความร่วมมือของครุภัณฑ์ในการจัดทำเรื่องการสอน	5.75	3.81	6.62	4.66	-1.05
4. ความลับเฉพาะของโรงเรียนในการจัดเรื่องและบริการ					
เรื่องการสอนแก่ครุภัณฑ์	7.40	5.21	7.02	5.22	0.38
5. การจัดแหล่งศึกษาวิชาการสำหรับครุภัณฑ์และนักเรียนในโรงเรียน	7.92	4.26	8.08	4.80	-0.19
6. การจัดแหล่งเรียนรู้การเรียนรู้ทั่วไปของการสอนของครุภัณฑ์	8.44	4.86	8.17	4.94	0.28
7. หักษณะการใช้เรื่องการสอนประเทือง ๆ ของครุภัณฑ์	5.29	3.61	6.54	4.37	-1.60
8. การให้รับรู้หลักสูตร และเรื่องการสอนที่ได้จากการสอนของครุภัณฑ์					
หัวใจสำคัญ	9.50	5.62	8.98	5.84	0.47
9. ความร่วมใจของครุภัณฑ์กับบุคคลที่สอนเรื่องการสอน	9.31	5.44	8.65	5.20	0.65
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อบอกเรื่องการสอน	8.71	5.41	8.63	5.30	0.07
11. ความเห็นใจของครุภัณฑ์ในการสอนก่อนในนี้					
11.1 เกรียงพิมพ์ภาษาไทย ขนาดหน้า 13-15 มิลลิเมตร	6.50	5.97	5.86	5.71	0.58
11.2 โภคภัณฑ์	5.17	5.42	5.22	5.66	-0.05
11.3 เก้าอี้พิมพ์	6.40	5.70	5.79	5.74	0.55
11.4 แบบภูมิศาสตร์ทั่วโลก	6.38	5.92	5.19	5.42	1.10
11.5 นาฬิกาเข็มเวลา	5.54	4.65	5.29	5.53	0.26
11.6 โภคภัณฑ์การสอนพิมพ์	7.44	6.98	6.35	6.07	0.88
11.7 ที่นั่งครุภัณฑ์	5.85	5.94	6.06	6.15	-0.18
11.8 ที่นั่งครุภัณฑ์ของนานาประเทศ	5.77	5.55	4.90	5.50	0.82
11.9 โภคภัณฑ์ห้องเรียน ห้องเรียนไม่ใช่โภคภัณฑ์	6.46	5.91	6.35	6.20	0.09
11.10 กระถางต้นไม้	9.23	7.32	8.08	7.20	0.83
12. การจัดทำนวนิยายปีกงานก้าวพาณิชยกรรมให้นักเรียนหัด					
ที่จะให้นักเรียนได้กิจกรรมทุกคนในห้องเรียน	6.73	6.50	5.71	6.18	0.84

*P < .05

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่ามัธยหาในการใช้หลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาชีวะ สาขาพาณิชกรรม ก้านเชื่อการสอน ครุภูมิวิชาชีพทางครุภัณฑ์ไม่วิชาชีพทางครุภัณฑ์ความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หลักเรื่อง และมัธยหาส่วนใหญ่โภคภัณฑ์ในระดับปานกลางและมาก ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นมาตรฐานอย่าง กิจกรรมเด่นของโภคภัณฑ์ และ ความเห็นใจของนักเรียนที่กิจกรรมทุกคนในห้องเรียน

การจ้างที่ ๑๔ เบี้ร์บันเทียบมีข้อหาในการไว้รหัสกู้ภัยวิชาชีพนักกฎหมายวิชาการหรือ สาธารณะภัยของรวม ก้านการรักและประทับใจในเชล กามความเด่นของคุณที่มีวุฒิทางกรุงศรีภูมิคุณที่ไม่มีวุฒิทางกรุง

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางกรุ๊ป		ครูที่ไม่มีวุฒิทางกรุ๊ป		t
	Σ	S.D.	Σ	S.D.	
1. การแข่งขันประดงก์ในการวัดและประเมินผลการเรียน แก่ครัวเรือนในนักเรียนทราบ	3.44	2.49	3.16	2.42	0.59
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดบวกบวกหมายและเกณฑ์การประเมิน ชด. ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนแก่ครัวเรือน	3.52	3.42	3.00	2.94	0.86
3. การประเมินของนักเรียนแบบรายวิชา เทื่องถึงภาษาความรู้ ที่ศูนย์ของนักเรียน	4.67	4.10	5.40	3.81	-0.97
4. การประเมินของรายบุคคลประดังก์ระหว่างการเรียน เพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอน	4.25	3.36	4.68	3.62	-0.64
5. การสอนข้อมูลนักเรียนภาษาหลังการประเมินของระหว่างการเรียน	4.52	3.05	5.32	4.09	-1.13
6. การประเมินของภาษาหลังการเรียน	2.81	2.26	3.27	3.26	-0.83
7. การสอนข้อมูลนักเรียนภาษาหลังการประเมินของภาษาหลังการเรียน	5.10	3.06	5.16	3.92	-0.08
8. มาตรฐานในการประเมินของนักเรียนของครุ๊ป	3.50	2.39	3.86	2.56	-0.75
9. การต้อนรับให้ครุ๊ปความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัด และประเมินของความหลังสูตร	5.42	4.68	6.75	5.32	-1.37
10. การให้ครุ๊ปสอนภาษาศาสตร์บกรุ๊ปมีส่วนร่วมในการห้องเก็บ การวัดและประเมินผล	5.06	4.29	7.19	5.28	-2.28*
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	5.21	4.59	6.90	4.47	-1.96
12. ความสามารถของครุ๊ปในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้ของ นักเรียนภาษาบุคคลประดังก์การเรียนรู้	5.06	4.02	4.65	3.37	0.59
13. ความร่วมมือของครุ๊ปในการจัดการเรียนของ นักเรียน	7.15	4.31	7.17	4.59	-0.03
14. ความพร้อมทางทักษะที่จะนำน้ำยาห้ามแบบทดสอบ	4.50	3.12	5.87	4.28	-1.87
15. การปฏิบัติการประเมินการวัดและประเมินของ กระบวนการเรียนรู้	3.42	3.11	4.00	3.45	-0.92
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์การทดสอบระดับภาษา (Competency) ทางภาษาไทยของนักเรียนในแพทช์รายวิชา	4.31	3.28	5.11	3.32	-1.26

* $p < .05$

จากการทั้ง 14 นี้เห็นว่ามีอยู่ในการใช้หลักสูตรวิชาชีพฐานวิชาการที่ ๑ สารานุกรม ห้องเรียน ห้องเรียนและประเมินชัด ครูที่ไม่มีวุฒิทางครุภัณฑ์เป็นมืออาชีวามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครุภัณฑ์มีนัยสำคัญมาก ๐.๐๕ ห้อง การใช้ครุภัณฑ์สอน สารานุกรมนี้ควรรวมในห้องเรียน ห้องเรียนและประเมินชัด

มีสูตรทางการวัดและประเมินผลจากเรื่องที่ก่อร่วมแผลvascular กรุ่นว่าด้วยทางกรุ่นความเห็นในแทบทุกหัวข้อที่ต้องการ .05 และมีสูตรส่วนใหญ่โดยใช้ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ก่อร่วมกันเป็นว่าเป็นมัธยามากต่อ ความร่วมมือของบุคคลองในการพิจารณาผลการเรียนของนักเรียน

การจ้างที่ 15 เบี้ยยังชีพนักเรียนในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาธิการ สาขาวิชาภาษาไทย ภายนอกห้องเรียน ภายนอกห้องเรียน
ความก้าวหน้าของครุภัณฑ์มีวุฒิทางครุภัณฑ์ไม่มีวุฒิทางครุ

หัวข้อ		ครุภัณฑ์มีวุฒิทางครุ		ครุภัณฑ์ไม่มีวุฒิทางครุ		t
		X	S.D.	X	S.D.	
1. กอบกู้นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจากก่อน วิชาศึกษาธิการที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนไก่ ซึ่งให้มีบริการสอนนักเรียนในก้าน						
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมและคุณภาพของวิชาศึกษา	โรงเรียนไก่	5.44	5.09	6.17	4.83	-0.78
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจทางอาชีพ แบบทดสอบความถนัดทางอาชีพ		5.63	4.86	6.40	4.67	-0.85
1.3 การสอนภาษาอังกฤษโดยนักเรียนจะต้องมีความรู้ในเชิง แผนการเรียน		6.17	5.07	6.86	5.25	-0.70
1.4 การให้คำแนะนำแก่กลุ่มครุภัณฑ์ในการเลือกแผนการเรียน ให้นักเรียน		5.90	4.46	7.21	5.83	-1.29
2. ระหว่างการเรียนวิชาศึกษาดูแลนักเรียน โรงเรียนไก่ ให้มีบริการในก้าน						
2.1 การเขย่าหัวข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ใน นักเรียนทราบไปทั่วทั้ง เรื่อง ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จัดให้ทราบ ฯลฯ		5.90	4.41	6.57	4.49	-0.79
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนทางศึกษาดูแล หรือการ ประนองอาชีพในสาขาภัยชัยกรรม		4.00	3.66	5.67	4.03	-2.25*
2.3 การให้ครุภัณฑ์ปรึกษารับบิตรของนักเรียน		3.50	2.97	3.76	2.97	-0.46
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเน้นรายบุคคล		5.25	4.17	6.65	4.52	-1.67
2.5 การอธิบายเรื่องความสามารถให้กับนักเรียน การประนองอาชีพที่น่าสนใจให้แก่นักเรียน		6.04	4.64	6.35	5.04	-0.33
2.6 การจัดบริการปักหักของการสอนภาษาเพื่อทางานทำ ให้แก่นักเรียน		7.88	5.08	8.35	4.51	-0.52
3. การติดตามผลการแนะนำ		4.90	2.68	5.90	3.77	-1.58
4. การจัดทำหลักฐานสรุปปีละเกี่ยวกับการแนะนำ		5.27	2.35	6.02	3.89	-1.17
5. จำนวนบุคคลอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะนำ		5.94	3.32	6.54	4.51	-0.78
6. ความรู้ ความสามารถของบุคคลอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะนำ		4.71	3.05	4.97	3.48	-0.41
7. การจัดเวลาเพื่อให้การแนะนำ		5.10	3.11	6.03	3.85	-1.36
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับนักเรียนในการแนะนำ		4.38	3.27	5.52	3.89	-1.65
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บข้อมูลของบุคคลนักเรียนในการแนะนำให้ปลอดภัย และเป็นความลับ		4.04	3.62	5.43	3.86	-1.93

*P < .05

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม ด้านการแนะนำ ครุฑ์ไม่มีมุ่งทางครุฑ์เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครุฑ์ที่มีมุ่งทางครุฑ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพในสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาด้านการแนะนำวนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ครุฑ์มีมุ่งทางครุฑ์กับครุฑ์ที่ไม่มีมุ่งทางครุฑ์มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การจัดบริการฝึกหัดจะการสอนภาษาเพื่อหางานทำให้แก่นักเรียน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบมัธยมหาศึกษาเรื่องสุกรวิชาพืชสวนวิชาอาชีว สาขาวาทยกรรม ท่านกัวญ กานต์ความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้เป็นไปตามแบบการสอน	4.67	4.13	3.93	2.63	-0.62
2. การรักในหัวใจสอนทรงคุณวุฒิและความสามารถ	3.08	3.79	3.49	4.17	-0.57
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาวาทยกรรมของผู้บริหาร	6.19	5.37	6.17	5.08	0.03
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาวาทยกรรมของผู้ปักธง	5.39	3.42	5.00	3.99	0.60
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาวาทยกรรมของครู	2.55	2.67	3.55	4.28	-2.16*
6. ความตระหนักรู้เวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.95	2.72	2.63	2.56	0.65
7. ความสามารถในการควบคุมและบรรยายการสอนห้องเรียน ของครู	2.87	2.67	3.07	3.17	-0.59
8. ความรู้และความตระหนักรู้เชิงพาณิชย์ของครู	3.16	2.99	2.46	2.28	1.36
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาวาทยกรรม	3.72	3.99	5.10	4.50	-1.84
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาวาทยกรรมตามแนวของ หลักสูตร	3.19	2.86	3.24	2.54	-0.10
11. ความตื่นตัวของครูในการที่จะปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้เป็นไปตาม แบบการสอน	3.69	3.53	3.95	4.11	-0.40
12. การรักประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนร่วมกับครูสอน และภาระแก้ไขปัญหา	6.36	5.37	4.96	4.03	1.50
13. ความเมตตาสมของข้าราชการครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอน สาขาวาทยกรรม	5.87	5.30	6.17	4.87	-0.32
14. การเขียนบันทึกประจำวันของครูที่จะสอนวิชาต่างๆ ตามหลักสูตร	4.97	4.41	6.20	5.01	-1.47
15. ความสนใจของเก็งชานิเทศก์สาขาวาทยกรรมในการนิเทศ การสอนของครู	6.01	5.87	8.71	5.25	-0.67
16. ทราบปัจจัยภายในและภายนอกที่影响ต่อการสอน 7.55	5.94	7.05	5.92	0.47	
17. ทราบกัวญฯ ความรู้เรื่องเดิมของครู	3.68	3.83	4.63	4.19	-1.34

* $P < .05$

จากการที่ 16 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม ด้านค้าคุณ ผู้บริหารและครุของโรงเรียนนอกโครงการ เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครุของโรงเรียนในโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือการให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง

ปัญหานักศึกษาต่อไปจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้นผู้บริหารและครุของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหางานใหญ่โดยเนลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหามากคือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครุ และการนำร่องขั้นตอนให้กำลังใจแก่ครุในการปฏิบัติงานด้านการสอน

การที่ 17 เปรียบเทียบคุณภาพในการใช้หลักสูตรวิชาพืชฐานวิชาการ สาขาวิชาพัฒกรรม ด้านความเร้าใจหลักสูตร ความความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและคุณของโรงเรียนในโครงการศูนย์โรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	虏จเรียน		虏งเรียน		t	
	ในโครงการ		นอกโครงการ			
	I	S.D.	I	S.D.		
1. ความรู้ความเร้าใจก่อต่องานนาเรื่องทั่ว ๆ คือไปปีบปูนบด						
1.1 ลูกปุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยมีอยู่ครบ	3.58	3.66	3.76	3.27	-0.28	
1.2 หลักการของหลักสูตรภาษาไทยมีอยู่ครบ	3.99	3.50	4.76	3.45	-1.25	
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาไทยมีอยู่ครบ	4.36	3.65	4.66	3.61	-0.45	
1.4 ลักษณะ ภาระต้องรำนาเวลาเรียน	4.25	4.54	3.83	4.18	0.56	
1.5 คุณประสมที่เริง恍惚กิรริม	3.66	3.71	4.41	3.16	-0.66	
1.6 ระเบียบและวิธีการรักษาและการประเป็นลักษณะของหลักสูตร	3.48	2.76	4.00	2.58	-1.02	
2. ภารนาแบบการสอนไปปีบปูนบด	3.92	4.25	3.71	2.61	0.31	
3. ภารนาคุณมีอย่างการสอนไปปีบปูนบด	3.58	3.47	4.15	3.32	-0.90	
4. ภารนาคุณของการเรียนการสอนไปปีบปูนบด	3.52	3.76	4.71	4.15	-1.70	
5. ภารนาคุณอย่างการสอน ลือการสอน หนังสือเรียน นาฬิกาเรขา และรักษาเป็นบันทึกการสอน	4.67	4.14	5.29	3.93	-0.84	
6. ภารนาแบบการสอนน่ารับให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและ ลักษณะเรียน	4.31	3.55	4.73	3.39	-0.62	
7. ภารนาความต้องการ เอกสารทั่ว ๆ ที่จะใช้กับคัวเรียนที่มีความรู้ ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมของหลักสูตร	4.75	4.51	6.17	4.68	-1.65	
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนร่วมกันระหว่างครูที่ สอนรายวิชาและภานุกัน	5.20	4.99	6.44	4.36	-1.41	
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาพัฒกรรม	6.87	5.42	8.27	5.71	-1.40	

*P < .05

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าคุณภาพในการใช้หลักสูตรวิชาพืชฐานวิชาการ สาขาวิชาพัฒกรรม ด้านความเร้าใจหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญและคุณของโรงเรียนในโครงการศูนย์โรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างน้อยสักครึ่งที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีคุณค่าต่ำในส่วนที่เรียกว่า "ส่วนเรื่องที่ทั้งคู่เห็นว่าเป็นข้อบกพร่อง" คือ การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาพัฒกรรม

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบมัธยหานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม กับการเรียนในโครงการที่ต่างๆ ความเห็นของบุคคลของโรงเรียนในโครงการที่ต่างๆ โรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		<i>t</i>
	<i>X</i>	S.D.	<i>X</i>	S.D.	
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	7.81	5.70	5.61	6.26	-1.70
2. ความเพียงพอของหนังสือถูกน้ำของการใช้หลักสูตร	7.97	5.63	5.68	6.07	-1.64
3. ความเพียงพอของหนังสือถูกน้ำแนวการสอน	7.92	5.71	8.95	5.99	-0.59
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.76	4.76	7.66	4.44	-1.06
5. ความเพียงพอของบุคคลของการประเมินผลการเรียน	6.53	5.19	6.98	4.64	-0.48
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	7.40	5.12	8.37	5.33	-1.03
7. ความเพียงพอของบุคคลของการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ					
สาขาพาณิชยกรรม	6.68	5.25	8.66	5.62	-2.04*
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ					
สาขาพาณิชยกรรม	6.89	5.01	8.34	5.00	-1.60
9. ความเพียงพอของแบบการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ					
สาขาพาณิชยกรรม	6.31	4.69	7.32	4.72	-1.18
10. ความถูกต้องของเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิชาพาณิชยกรรม					
ในหนังสือถูกน้ำของการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน	5.04	4.16	5.22	4.35	-0.23

**p* < .05

จากการที่ 18 จะเห็นว่ามัธยหานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม กับการเรียนหลักสูตร บุคคลของโรงเรียนนอกโครงการเห็นว่าเป็นบัญญានากกว่าบุคคลของโรงเรียนในโครงการ อย่างน้อยสำคัญกว่า .05 ต่อ ความเพียงพอของบุคคลของการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม

มัธยหานการเรียนหลักสูตร นอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุคคลของโรงเรียนในโครงการ กับโรงเรียนนอกโครงการนิยมความเห็นไม่แตกต่างกันมากน้อยนักต่ำกว่า .05 และมัธยหานส่วนใหญ่เกิดเดือนธันวาคมมาก ส่วนเรื่องที่ทั้งสองเห็นว่าเป็นบัญญាន้อย ต่อ ความถูกต้องของเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิชาพาณิชยกรรม ในหนังสือถูกน้ำของการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาชีวิทยกรรม ทักษะการจัดการเรียนการสอน ความหมายของบัญชีหัวข้อและคุณของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	Σ	S.D.	Σ	S.D.	
1. การเกี่ยวข้องของการสอนหรือโครงการสอนแก่สิ่งวิชาอย่าง					
สม่ำเสมอ	3.68	2.20	4.73	4.06	-1.54
2. การเกี่ยวข้องที่ดีของการสอนแก่สิ่งวิชาที่สอนของครุ					
อย่างสม่ำเสมอ	4.46	3.56	5.24	4.47	-1.14
3. การจัดกิจกรรมล่วงเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	6.53	5.37	6.41	5.20	0.11
4. ความเหมาะสมของเวลาที่เป็นเนื้อหาแก่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้	4.53	3.80	4.29	3.06	0.35
5. ความรู้ ความสามารถดังของครุที่สอนแก่รายวิชาในสาขา					
พาณิชยกรรม	3.53	3.32	2.78	1.80	1.37
6. การจัดจุบประสงค์ของแก่คนที่เรียนให้นักเรียนทราบ					
อย่างชัดเจน	3.45	2.66	3.83	3.46	-0.72
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแก่รายวิชาของครุ	5.03	3.84	5.63	4.96	-0.71
8. การยกโทษกรณีนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
ของครุ	3.97	3.35	3.61	2.87	0.62
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุ เนื่องส่งเสริมให้					
นักเรียนคิดเห็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.82	2.96	3.98	3.53	-0.28
10. การจัดให้นักเรียนแก่ศักดิ์สิทธิ์ทักษะทางด้าน					
พาณิชยกรรมในภาคฤดูหนาวเด็กความช้านาด	2.91	3.18	3.73	4.39	-1.29
11. การพานักเรียนไปที่ศูนย์กลางงานค้าพาณิชยกรรม	5.22	6.06	9.71	5.50	-0.45
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาดูงานจากธุรกิจที่อยู่บ้านค้าของนักเรียน	5.95	4.93	6.73	4.31	-0.90
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติงานในสาขาวาชีวิทยกรรม	4.97	5.03	6.29	6.44	-1.34
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	5.61	5.14	6.46	5.12	-0.92
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อสิ่งของสอน	6.09	5.73	6.46	6.37	-0.35
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวาชีวิทยกรรม					
สำหรับนักเรียนทั้งค่าวางในห้องเรียน	7.52	5.06	7.76	5.62	-0.25
17. ความเพียงพอของจำนวนครุภัณฑ์ที่ใช้สอนในสาขาวาชีวิทยกรรม					
พาณิชยกรรม	7.43	5.70	7.66	6.11	-0.42
18. ความเหมาะสมของจำนวนงานที่สอนก่อสร้าง	5.53	4.65	5.00	3.81	-0.63
19. ความเพียงพอของบัตรประจำตัวที่ให้ไว้จากโรงเรียนเพื่อการ					
ดำเนินงานในสาขาวาชีวิทยกรรม	6.83	5.23	6.15	6.36	-1.31
20. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมให้อ่านやすい					
การเรียนการสอน	5.61	4.54	4.90	3.51	0.83

ตารางที่ 19 กบ

ข้อความ	โรงเรียน		โรงเรียน		t
	ในโรงเรียน	นอกโรงเรียน	ในโรงเรียน	นอกโรงเรียน	
	X	S.D.	X	S.D.	
21. การจัดประชุมปรีกษาหารือและประชุมปฏิการของครุ ใบรายงานภาระภาระ	6.14	5.01	7.63	6.39	-1.52
22. ความเห็นชอบของกรรมการจัดทำคู่มารยาษาราบบในแบบการเรียน	4.90	4.17	4.54	3.22	0.51
23. การเบิกจ่ายรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของนักเรียน	5.85	4.88	5.12	4.43	0.84
24. ความต้องการของแขวงแบบสอนและถูมือครุภัณฑ์รายวิชา	5.15	3.81	4.83	3.90	0.47
25. ความสนใจและเข้าใจในสิ่งของครุภัณฑ์ที่มีอยู่ในห้องเรียน	3.42	2.61	3.20	2.58	0.44
26. ความเห็นชอบในการสอนแยกรายวิชาของครุ	4.36	3.83	3.88	3.04	0.72
27. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอน	7.17	5.81	7.22	6.15	-0.05
สาขาพาณิชยกรรม					

^{*}P < .05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่ามีข้อใน การใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวิชาภาระ ภาระ
การเรียนการสอน ผู้บริหารและครุของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนของโครงการมีความเพิ่มไม่แตกต่างกัน อย่าง
น้อยสักครู่ที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีข้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องที่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ค้างก็เห็นว่าเป็นมีข้อหามาก ดัง

1. การทบทวนไม่ทันท่วงทีก็มีงานทันท่วงทีก็มีภาระ
2. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวิชาภาระ สำหรับเด็กเรียนต้นกว่าสองในห้องสมุด
3. ความเพียงพอของจำนวนครุภัณฑ์จำนวนวิชาที่เบิกสอนในสาขาวิชาภาระ
4. ความเพียงพอของงบประมาณที่เก็บจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชาภาระ
5. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาวิชาภาระ

การวางที่ 20 เปรียบเทียบมีดุลภายในการใช้พัฒนาระบบที่ฐานวิชาการ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ตามสื่อการสอน ความต่างของคุณภาพและคุณของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนของโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความเพียงพอของวัสดุภูมิภาคที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	6.24	4.56	7.10	5.20	-1.00
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	6.55	5.49	6.12	5.20	0.44
3. ความร่วมมือของครุภัณฑ์ในการจัดทำสื่อการสอน	-5.51	4.10	6.05	5.51	-0.17
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอน					
มากที่สุด	6.55	5.26	5.73	5.25	0.86
5. การจัดแหล่งศักยภาพวิทยากรสำหรับครุภัณฑ์และนักเรียน ในโรงเรียน	7.01	4.67	6.00	4.63	-1.16
6. การจัดแหล่งบริการล่อการสอนสำนักงานบัญชีและการสอนของครุภัณฑ์	7.81	5.27	7.55	5.10	0.24
7. หักษณะการใช้อุปกรณ์การสอนประเพณีท้องถิ่นของครุภัณฑ์	5.42	3.86	5.61	4.31	-0.26
8. การให้ความต้องการและลือการสอนจากผู้อำนวยการ ทันเวลาสอน	8.57	5.84	6.95	5.47	1.54
9. ความช่วยเหลือของบุนเดนเกี่ยวกับสื่อการสอน	8.69	5.09	8.10	5.71	0.62
10. การประเมินปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อบล็อกสื่อการสอน	8.26	5.32	6.96	5.24	1.56
11. ความเห็นพ้องของสื่อการสอนก่อไปนี้					
11.1 เครื่องพิมพ์ภาษาไทย ขนาดหน้า 13-15 นิ้ว	4.98	5.25	7.90	6.03	-2.95**
11.2 โกร์ดิโนฟ์คิด	4.14	4.56	7.71	6.07	-3.94**
11.3 เก้าอี้พิมพ์คิด	4.92	4.95	8.07	5.95	-3.32**
11.4 แผ่นภูมิแสลงก์แบบหนึ่งการใช้มา	4.45	4.55	8.37	6.70	-4.15**
11.5 นาฬิกาจับเวลา	4.69	4.65	7.32	6.40	-2.81**
11.6 โกร์ดิโนฟ์คิด	5.94	5.89	8.37	6.78	-2.18*
11.7 ถุงเนลล์สันรัตน์	4.89	5.13	7.52	7.05	-2.62**
11.8 ถุงเนลล์สันก่องส่องบนเย็บ	4.49	4.60	7.22	7.30	-2.79**
11.9 โกร์ดิโนฟ์คิด	5.39	5.52	6.17	6.34	-2.67**
11.10 กระถางมีดูด	7.33	6.97	8.39	6.73	-0.85
12. การจัดทำนวนิยายวรรณปีกงานด้านภาษาอังกฤษในมากเพียงพอ ที่จะให้นักเรียนเก็บเกี่ยงงานหุกหนักในชั้นเรียน	5.11	5.57	8.17	7.17	-2.81**

* $P < .05$ ** $P < .01$

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาพาณิชยกรรม ค้านสื่อการสอน บุบผิหารและครูของโรงเรียนนอกโครงการเห็นว่า
เป็นปัญหามากกว่าบุบผิหารและครูของโรงเรียนในโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
และ .01 คือ

1. ความเพียงพอของสื่อการสอนก่อไปนี้

1.1 เครื่องพินพ์คึกภาษาไทย ขนาดแกร่ 13-15 นิ้ว

1.2 โถะพิมพ์คึก

1.3 เก้าอี้พิมพ์คึก

1.4 แผนภูมิแสดงทำแท่นการใช้นิ้ว

1.5 นาฬิกาจับเวลา

1.6 โถะสาขิทการสอนพิมพ์คึก

1.7 ตู้เหล็กสีล้วนซัก

1.8 ตู้เหล็กชนิดสองนานเปิด

1.9 โถะหน้ารับพร้อมเก้าอี้ ซึ่งมีใช้โถะเล็กเช่นร

2. การจัดจำนวนบุบผิรณ์ฝึกงานค้านพาณิชยกรรมให้มากเพียงพอ ที่จะให้

นักเรียนໄດ້ฝึกงานทุกคนในชั้วโมงฝึกงาน

ปัญหาค้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุบผิหารและครูของ
โรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างนี้
นัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเนลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบข้อมูลในการใช้หลักสูตรวิชาภัณฑ์ฐานวิชาชีพ สาขาวาฒน์ของกรุงเทพมหานคร กับการวัดและประเมินผล
ความชำนาญด้านของบุคคลที่มีความสามารถและคุณลักษณะทางเรียนในโครงสร้างที่โรงเรียนสอนให้ทราบ

ข้อความ	โรงเรียน		โรงเรียน		t	
	ในโครงสร้าง		นอกโครงสร้าง			
	Σ	S.D.	Σ	S.D.		
1. การแข่งขันประดังกิ่นการวัดและประเมินผลการเรียนแก่คณะครุ้ง ให้มีค่าเรียนหารำ	3.40	2.60	3.71	2.97	-0.63	
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดเด่นของภาษาและเกณฑ์การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนแก่คณะครุ้ง	3.56	3.34	3.68	3.82	-0.51	
3. การประเมินผลก่อนเรียนและระหว่างวิชา เพื่อศึกษาความรู้ภูมิฐาน ของนักเรียน	5.23	3.88	5.00	4.98	0.30	
4. การประเมินผลรายบุคคลประดังครุ่งระหว่างการเรียน เพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน	4.41	3.22	4.88	4.12	-0.75	
5. การสอนข้อมูลนิยามหลังการประเมินผลระหว่างการเรียน	5.02	3.72	5.49	4.06	-0.68	
6. การประเมินผลภาษาหลังการเรียน	3.30	2.99	2.49	2.55	1.57	
7. การสอนข้อมูลนิยามหลังการประเมินผลภาษาหลังการเรียน	4.86	3.27	5.39	4.23	-0.83	
8. นาคราชฐานในการประเมินผลการเรียนของครุ	3.77	2.76	3.90	2.82	-0.26	
9. การจัดอบรมให้ครุเมืองความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลความหลังสูตร	5.26	4.77	6.17	5.63	-1.00	
10. การให้ครุที่สอนสาขาวาฒน์ยกย่องมีร่วมกันในการทั้งเกณฑ์ การวัดและประเมินผล	5.61	4.78	5.02	4.75	0.68	
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	5.56	4.48	5.61	4.59	-0.06	
12. ความสามารถด้านภาษาในการสร้างชื่อห้องสอนวัดความรู้ของ นักเรียน งานบุคคลประดังการเรียนรู้	4.81	3.55	4.78	3.40	0.05	
13. ความร่วมมือของบุคคลกรองในการติดตามผลการเรียนของ นักเรียน	7.06	4.26	7.98	5.31	-1.08	
14. ความพร้อมทางด้านวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ	4.47	3.40	4.83	5.00	-0.51	
15. การปฏิบัติการประเมินผลการวัดและประเมินของ กระบวนการทางคุณภาพ	3.32	2.86	4.02	4.11	-1.20	
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์การประเมิน (Competency) ทางด้านพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.53	3.24	4.83	3.29	-0.50	

* p < .05

จากการที่ 21 จะเห็นว่ามีผู้ในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวาฒน์ยักรัตน์ ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครุยวิทยุในโรงเรียนใน
โครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
.05 ทุกเรื่อง และมีผู้โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่า
เป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของบุคลากรในการศึกษาผลการเรียนของนักเรียน

การangที่ 22 ไปรษณีย์มีสุขภาพในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาเมืองกรุง ภารกิจการแผนแนว
ความความเห็นของผู้บริหารและครุยองในเรียนในโครงการกิจกรรมเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน		โรงเรียน		t
	ในโครงการ	นอกโครงการ	ใน	S.D.	
1. ก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งจากกลุ่มวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนได้รับให้มี บริการสำหรับนักเรียนในด้าน					
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพและสาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก	5.54	5.09	3.71	2.99	2.18*
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจทางอาชีพ แบบทดสอบความสนใจทางอาชีพ	5.89	4.82	5.46	4.64	0.49
1.3 การสอนภาษาต่างประเทศก่อนที่นักเรียนจะศึกษาในใจกลาง แบบการเรียน	6.49	5.03	4.61	4.09	2.16*
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียน ให้นักเรียน	6.22	5.30	5.10	4.99	1.19
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ โรงเรียนได้รับให้มี บริการในด้าน					
2.1 การเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ให้นักเรียน ทราบโดยทั่วไป เช่น ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จัดนิทรรศการ ฯลฯ	5.73	4.27	4.98	4.00	0.99
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบ อาชีพในสาขาพาณิชยกรรม	4.53	3.73	4.17	3.58	0.53
2.3 การให้มีครุภัณฑ์สำหรับนักเรียน	3.27	2.78	3.65	3.40	-0.68
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเบื้องต้นรายบุคคล	5.41	3.91	6.20	5.07	-1.03
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	5.84	4.63	4.80	4.11	1.22
2.6 การจัดบริการฝึกอบรมการสอนภาษาเพื่อทางานทำให้แก่ นักเรียน	7.61	4.51	7.32	5.11	0.35
3. การกิจกรรมบaktการแผนแนว	5.17	3.48	5.41	3.72	-0.38
4. การจัดทำหลักฐานธุปะลงเกี่ยวกับการแผนแนว	5.47	3.52	5.73	3.20	-0.43
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แผนแนว	6.31	4.26	5.93	4.50	0.49
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แผนแนว	4.76	3.62	5.20	3.84	-0.62
7. การจัดเวลาให้กับการแผนแนว	5.58	3.55	4.76	3.35	1.19
8. การจัดสถานที่เอกสารสำหรับบริการแผนแนว	4.70	3.75	4.78	3.66	-0.11
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บ ข้อมูลของบุคคลที่แผนแนวให้ปลอดภัยและเป็นความลับ	4.58	3.86	5.46	4.26	-1.23

* $P < .05$

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวาฒน์พัฒน์ ค้านการแนะนำ ผู้บริหารและครุยของโรงเรียนในโครงการเห็น
ว่าเป็นปัญหามากกว่าปัญหาและครุยของโรงเรียนนอกโครงการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแต่ละสาขา
ที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก และการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจ
เลือกแผนการเรียน

ปัญหาค้านการแนะนำของจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครุยของ
โรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกกัน อย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเนลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วน
เรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การจัดบริการฝึกหัดและการสัมภาษณ์เพื่อทางานทำ
ให้แก่นักเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครุภัณฑ์อยู่ในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 (ตารางที่ 23 ถึง 29)

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครุภัณฑ์มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน (ตารางที่ 30 ถึง 36)

ตัวเลขหัวตาราง (Subtitle) ที่ใช้ในการเปรียบเทียบรายชุด

จากตารางที่ 23 ถึง 29 มีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง เอกการศึกษา 9
- 2 หมายถึง เอกการศึกษา 10
- 3 หมายถึง เอกการศึกษา 11

จากตารางที่ 30 ถึง 36 มีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี
- 5 หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี
- 6 หมายถึง ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีววิทยา สารานุกรม ห้องครุ
กับความเสี่ยงของค่าทางสถิติในเชิงการศึกษา 9-10 และ 11

ข้อความ	รายการที่ศึกษา			เบริย์บีบารบุรุษ		
	9	10	11	1	2	3
	กม.	กม.	กม.	กม.	กม.	กม.
	X	X	X	F	2	3
1. ความกระตือรือร้นของครุในการที่จะปรับปรุงวิธีสอน						
ให้เป็นไปตามแบบการสอน	4.05	4.75	4.65	0.53	-	-
2. การซักไห้ครุให้สอนทรงคุณภาพดีและความสามารถ	3.04	3.15	3.36	0.11	-	-
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน						
สารานุกรมของคุณวิชาการ	7.18	5.63	5.69	1.50	-	-
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน						
สารานุกรมของคุณปักษ์	5.44	5.31	5.12	0.11	-	-
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน						
สารานุกรมของครุ	2.31	3.15	2.56	0.98	-	-
6. กิจกรรมก่ออาสาและความรับผิดชอบในการสอน						
ห้องครุ	2.44	3.13	3.06	1.11	-	-
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยายบท						
ในห้องเรียนของครุ	2.42	3.12	3.27	1.43	-	-
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครุสอน	2.38	3.38	3.21	1.95	-	-
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครุ						
ในสาขาพาณิชยกรรม	3.98	4.13	4.12	0.02	-	-
10. ความมั่นใจของครุที่จะสอนในสารานุกรม						
กิจกรรมของครุ	2.89	3.31	3.44	0.58	-	-
11. ความพร้อมของครุในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไป						
ตามแบบการสอน	3.60	3.81	3.87	0.08	-	-
12. การซักประเด็นปีชีววิทยาเพื่อวางแผนหัวครุ						
กิจกรรมสอนและการแก้ปัญหา	5.38	5.48	7.17	2.09	-	-
13. ความพยายามของชั้นวันครุที่รับผิดชอบงาน						
กิจกรรมสอนสารานุกรม	5.60	6.40	5.87	0.33	-	-
14. การเรียนรู้ประสงค์เริงฤทธิกรรมสำหรับการสอน						
วิชาการฯ ภาระผูกพัน	4.93	5.15	5.81	0.52	-	-
15. ความสนใจของกิจกรรมเหล่าสาขาวิชาพาณิชยกรรมในการ						
นิเทศการสอนของครุ	9.31	9.50	5.69	8.07**	-	*
16. การนำรุ่งชีวจุลและให้กำลังใจแก่ครุในการปฏิบัติงาน						
กิจกรรมสอน	7.93	6.87	7.44	0.43	-	-
17. การสนับสนุนความรู้เพิ่มเติมของครุ	3.22	4.23	4.37	1.38	-	-

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวิชาพัฒนาระบม ค้านตัวคูณ บุบบริหารและครุในเขตการศึกษา 9 และ 10 เห็นว่า
เป็นปัญหามากกว่าบุบบริหารและครุในเขตการศึกษา 11 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ
ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาวิชาพัฒนาระบมในการนิเทศก์การสอนของครุ

ปัญหาค้านตัวคูณออกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุบบริหารและครุในเขต
การศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ทางก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ
การนำร่องขั้นตอนและให้กำลังใจแก่ครุในการปฏิบัติงานค้านการสอน

ตารางที่ 24 เบริย์มเพิ่มน้ำหน้าในการใช้หลักสูตรวิชาชีวนรดานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ท้านความเร้าใจหลักสูตร
ความความเห็นของศูนย์บริหารและครุในเชิงการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เชิงการศึกษา			เบริย์มเพิ่มน้ำหน้า		
	9	10	11	1	1	2
	X	X	X	2	3	3
1. ความรู้ความเร้าใจของคนการงานนำเรื่องทั่ว ๆ กันไปในไปปัจจัยต่างๆ						
1.1 ถูกมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.82	3.12	3.92 0.80	-	-	-
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	4.38	3.75	4.44 0.63	-	-	-
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	4.53	3.90	4.88 0.97	-	-	-
1.4 ภาระทาง การจัดอักษรภาษาไทย	4.47	3.60	4.40 0.63	-	-	-
1.5 ถูกประยุกต์ใช้ในห้องเรียน	3.98	4.21	3.81 0.17	-	-	-
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล						
ภาระทางหลักสูตร	3.16	3.58	4.13 1.64	-	-	-
2. การนำแบบการสอนไปปัจจัยต่างๆ	4.18	3.65	3.75 0.28	-	-	-
3. การนำกิจกรรมมาสอนไปปัจจัยต่างๆ	4.15	3.40	3.62 0.67	-	-	-
4. การนำกิจกรรมมาสอนไปปัจจัยต่างๆ	4.20	3.67	3.58 0.40	-	-	-
5. การนำกิจกรรมมาสอน เช่นการสอน หมังลือเรียน มาติดตามและจัดทำเป็นแบบการสอน	5.11	4.04	5.33 1.50	-	-	-
6. การนำแบบการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนและรับเรียน	4.73	4.08	4.44 0.41	-	-	-
7. การจัดทำหมังลือ เอกสารทั่ว ๆ ที่จะใช้กันกว้าง เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน						
ภาระทางหลักสูตร	5.38	5.77	4.19 1.65	-	-	-
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนรวมกัน ระหว่างครุที่สอนรายวิชาเดียวกัน	5.49	5.50	5.58 0.01	-	-	-
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	7.13	7.77	6.81 0.41	-	-	-

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่ามีน้ำหน้าในการใช้หลักสูตรวิชาชีวนรดานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ท้านความเร้าใจ
หลักสูตร ศูนย์บริหารและครุในเชิงการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเพิ่มไม่มากเท่ากันของบ่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง
และมีน้ำหน้าในเชิงไกด์เบอร์อยู่ในระดับน้อย ด้านเรื่องที่ทั้งคู่เห็นว่าเป็นน้ำหน้ามาก คือ การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการ
ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขาพาณิชยกรรม

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบมัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวาทย์ฯ จำนวน 9 10 และ 11 ตามความเห็นของผู้บริหารและครุในเรื่องการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เรื่องการศึกษา			เปรียบเทียบรายวิชา		
	9	10	11	1	1	2
	กม.	กม.	กม.	กม.	กม.	กม.
	กม.	กม.	กม.	F	2	3
1. ความเกี่ยวกับของหนังสือหลักสูตร	8.73	8.85	7.21 1.26	-	-	-
2. ความเกี่ยวกับของหนังสือภาระในการใช้หลักสูตร	8.65	9.06	7.52 0.99	-	-	-
3. ความเกี่ยวกับของหนังสือภาระแนวการสอน	8.38	8.46	7.69 0.28	-	-	-
4. ความเกี่ยวกับของโครงสร้างรายวิชา	6.82	7.44	6.73 0.36	-	-	-
5. ความเกี่ยวกับของหนังสือการประยุกต์ใช้ในการเรียน	6.27	6.75	6.94 0.25	-	-	-
6. ความเกี่ยวกับของหนังสือประกอบการสอน	7.16	8.06	7.75 0.41	-	-	-
7. ความเกี่ยวกับของหนังสือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีว สาขาวาทย์ฯ	6.76	8.37	6.46 1.90	-	-	-
8. ความเกี่ยวกับของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวาทย์ฯ	6.56	7.77	7.50 0.85	-	-	-
9. ความเกี่ยวกับของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีว สาขาวาทย์ฯ	6.22	6.73	6.79 0.24	-	-	-
10. ความดูถูกของของเนื้อหารายวิชาต่างๆ ในสาขา สาขาวาทย์ฯ ในหนังสือภาระในการเรียนการสอน สำหรับนักเรียน	4.56	4.94	5.79 1.18	-	-	-

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่ามัธยฐานในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวาทย์ฯ จำนวน 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แทรกค้างกันอย่างมั่นคงที่สุดที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมัธยฐานส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบสูตรในการใช้ผลกรวิชาที่นຽนวิชาเรื่อง สาขาวิชานิยกรรม ท่านการจัดการเรียนการสอน
ความความเห็นของบุคคลทางและครุในเชิงการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เรื่องการศึกษา				เปรียบเทียบรายกู้		
	9	10	11		1	1	2
	X	X	X	F	กม	กม	กม
1. การเรียนแบบการสอนหรือโครงการการสอนแก่วิชา อย่างน่าสนใจ	3.22	4.15	4.52	2.43	-	-	-
2. การเก็บข้อมูลจากการสอนที่สอนในรายวิชาที่สอน ของครุอย่างน่าสนใจ	3.95	5.02	5.06	1.49	-	-	-
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	6.49	6.71	6.29	0.08	-	-	-
4. ความหมายของเรื่องเวลาที่เนื้อหาเกี่ยวยังคงไว้ให้ หลักสูตรกำหนดให้	4.04	4.19	5.19	1.60	-	-	-
5. ความรู้ ความสามารถของครุที่สอนเกี่ยวยังคงไว้ให้ ในสาขาวิชานิยกรรม	2.76	2.98	4.29	4.10*	-	*	*
6. การจัดธุรกิจประดิษฐ์ของเกี่ยวกับหัวเรียนให้นักเรียน ทราบอย่างดีเจน	2.91	3.31	4.46	4.29*	-	*	-
7. การใช้สื่อประกอบการสอนเกี่ยวยังคงไว้ของครุ	4.78	5.12	5.67	0.62	-	-	-
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนของครุ	3.64	2.85	5.17	7.60**	-	*	*
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อม	3.45	3.48	4.67	2.82	-	-	-
10. การจัดให้มีการสอนเกี่ยวกับภาระทางกายภาพ ตามที่นักเรียนต้องการ	3.38	2.88	3.08	0.27	-	-	-
11. การหาผู้เรียนไปพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพ	9.75	9.85	8.42	0.94	-	-	-
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาดูงานกับวิชาชีพที่อยู่ รอบตัวนักเรียน	5.82	6.98	5.67	1.18	-	-	-
13. ความกระตือรือร้นของบุคคลที่สนใจในสาขาวิชานิยกรรม	5.55	4.81	5.58	0.33	-	-	-
14. ความพยายามของจำนวนนักเรียนก่อนห้องเรียน	6.31	5.21	5.94	0.63	-	-	-
15. ความพยายามของจำนวนนักเรียนก่อนห้องเรียน	6.55	5.50	6.48	0.54	-	-	-
16. ความตื่นเต้นของจำนวนนักเรียนก่อนห้องเรียน ก่อนห้องเรียน	7.33	8.10	7.33	0.37	-	-	-
17. ความตื่นเต้นของจำนวนนักเรียนก่อนห้องเรียน ในสาขาวิชานิยกรรม	6.49	8.44	7.77	1.59	-	-	-
18. ความพยายามของจำนวนคนที่สอนก่อสร้าง	4.82	5.25	6.13	1.13	-	-	-
19. ความตื่นเต้นของจำนวนประมาณที่ให้กับนักเรียน เพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชานิยกรรม	6.89	7.37	7.27	0.11	-	-	-

ตารางที่ 26 กศ

ช่องความ	เขอกการศึกษา				เปรียบเทียบรายวิชา		
	9	10	11		1	1	2
	X	X	X	F	กศ	กศ	กศ
20. การจัดสภาพห้องเรียน และอิ่งแวงห้องเรียนให้เข็ญตามที่ต้องการ	4.80	5.19	6.33	1.52	-	-	-
21. การจัดประชุมเรื่องมาหารือและประเมินภาระนักเรียนในสาขาวิชา	6.05	6.54	7.02	0.42	-	-	-
22. ความพยายามของครูในการจัดทำแบบทดสอบ	4.62	4.21	5.60	1.72	-	-	-
23. การเบิกสอนรายวิชาทาง ๆ ตามความต้องการของนักเรียน	5.00	4.77	7.25	4.52**	-	*	*
24. ความพยายามของครูในการสอนและคุ้มครองนักเรียน	4.80	4.85	5.58	0.68	-	-	-
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูสูงที่มีต่อนักเรียน	2.76	3.54	3.81	2.13	-	-	-
26. ความพยายามในการสอนแก่รายวิชาของครู	3.93	3.69	5.10	2.27	-	-	-
27. การใช้สถานะของครูในการสอนการสอน	7.36	7.31	6.87	0.11	-	-	-
สาขาวิชาพัฒนาระบบ							

*P < .05 **P < .01

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่ามีข้อหาในการให้นักศึกษาที่นักศึกษาอาชีวศึกษาพัฒนาระบบ ท่านการจัดการเรียนการสอน บัญชีบริหารและครุภัณฑ์ในเขอกการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่าบัญชีบริหารและครุภัณฑ์ในเขอกการศึกษา 9 และ 10 อย่างน้อยถ้าต้องที่ระดับ .05 และ .01 คือ

- ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแก่รายวิชาในสาขาวิชาพัฒนาระบบ
- การเดินทางไปสอนเรียนมีความร่วมในการเรียนการสอนของครู
- การเบิกสอนรายวิชาทาง ๆ ตามความต้องการของนักเรียน

มีข้อหาถ้าการจัดการเรียนการสอนที่บัญชีบริหารและครุภัณฑ์ในเขอกการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่าบัญชีบริหารและครุภัณฑ์ในเขอกการศึกษา 9 อย่างน้อยถ้าต้องที่ระดับ .05 คือ การใช้แรงงานที่มีประสิทธิภาพในการสอนให้นักเรียนทราบอย่างดีเจน

มีข้อหาถ้าการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่เก้าอี้และห้องเรียนที่ต้องการ บัญชีบริหารและครุภัณฑ์ในเขอกการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเพนในแก้ไขถูกต้องกันอย่างน้อยถ้าต้องที่ระดับ .05 และมีข้อหาอื่นใหญ่โดยอิสัยอยู่ในระดับน้อย คือเรื่องที่ถูกต้องกันที่เห็นว่าเป็นมีข้อหามาก คือ

- การสอนนักเรียนไปทัศนศึกษางานที่ต้องการ
- ความสามารถของครูที่เกี่ยวกับสาขาวิชาพัฒนาระบบ สำหรับนักเรียนกันทั่วไปในห้องเรียน
- ความสามารถของครูที่ให้รับจากโรงเรียนเพื่อการค่าเบินงานในสาขาวิชาพัฒนาระบบ
- การใช้สถานะของครูในการสอนรายวิชาพัฒนาระบบ

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบสูตรในการใช้ทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทยและกราฟ หัวข้อการสอน
ความความเพียรของบุตรบริหารและครูในเดือนกันยายน 9 ตุลาคม 10 และ พฤศจิกายน 11

หัวข้อความ	เรื่องการสอน			เปรียบเทียบรายวิชา		
	9	10	11	1	1	2
	X	X	X	กม.	กม.	กม.
1. ความเรียงพ้องของรากทุกประเภทที่สามารถนำไปใช้ร่วมกับการสอน	5.89	6.23	7.29	1.26	-	-
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของบุตรบริหารในการจัดทำ	6.60	6.46	6.25	0.06	-	-
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำหัวข้อการสอน	5.71	5.67	6.46	0.51	-	-
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการ	6.25	5.77	7.00	0.72	-	-
5. การจัดแหล่งศึกษาดูงานทางวิชาการสำหรับครูและนักเรียน	7.09	7.85	6.87	0.62	-	-
6. การจัดแหล่งบริการห้องเรียนที่น่าสนใจ	7.55	7.56	8.17	0.25	-	-
7. ห้องเรียนที่มีเครื่องมือการสอนประเพณี ของครู	5.20	5.52	5.71	0.23	-	-
8. การให้รับรองคุณลักษณะ และห้องเรียนที่น่าสนใจ	7.47	8.62	9.33	1.40	-	-
9. ความร่วมมือของบุนนาคเก็บบัญชีห้องเรียน	7.91	8.90	8.83	0.60	-	-
10. การประเมินภาระสอนของโรงเรียนที่ยอมรับห้องเรียน	7.45	7.87	8.54	0.56	-	-
11. ความเรียงพ้องของห้องเรียนที่น่าสนใจ	5.64	6.19	5.38	0.28	-	-
11.1 เก้าอี้ห้องเรียนที่น่าสนใจ 13-15 นิ้ว	4.85	5.17	5.17	0.07	-	-
11.2 โต๊ะห้องเรียน	5.40	5.79	6.04	0.19	-	-
11.3 เก้าอี้ห้องเรียน	5.64	5.33	5.40	0.05	-	-
11.4 แบบบันทึกห้องเรียนที่น่าสนใจ	6.15	5.23	4.69	1.05	-	-
11.5 นาฬิกาจับเวลา	7.33	5.75	6.58	0.86	-	-
11.6 โถ่ระบุห้องเรียนที่น่าสนใจ	5.60	5.52	5.63	0.01	-	-
11.7 กล้องวงจรปิดห้องเรียน	5.82	4.85	4.87	0.54	-	-
11.8 ห้องเรียนที่น่าสนใจ	5.91	6.04	6.38	0.09	-	-
11.9 ห้องเรียนที่น่าสนใจ	8.16	8.31	6.31	1.88	-	-
12. การจัดทำห้องเรียนที่น่าสนใจ	5.98	6.48	5.23	0.54	-	-

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขางานฝีมือ ค้านสื่อการสอน บุบเริหารและครุภัณฑ์ในการศึกษา 9 10 และ 11
มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และปัญหานี้ส่วนใหญ่
โดยเนื่องด้วยในระดับมาก ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความเพียงพอของ
โควต้าพิเศษ

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบมัธยุทในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาพัฒนาศักยภาพนักเรียน ตามการวัดและประเมินผล
ตามความเห็นของผู้บริหารและครุกรุในเชิงการศึกษา 9 10 และ 11

ห้องเรียน	เชิงการศึกษา			เปรียบเทียบรายครุ		
	9	10	11	1	1	2
	X	X	X	F	2	3
1. การแข่งขันประดังก์ในการวัดและประเมินผล						
การเรียนแบบตัวต่อตัวในห้องเรียนธรรม	3.20	3.02	4.23	3.16*	-	-
2. การให้มีกิจกรรมร่วมและเร้าใจสู่คุณภาพน้ำหนาและเต็มที่						
การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียน						
การสอนแบบตัวต่อตัว	3.29	2.88	4.77	4.48**	-	*
3. การประเมินผลก่อนเรียนและระหว่างวิชา เนื้อหานี้						
ความรู้พื้นฐานของนักเรียน	4.13	5.44	6.00	2.92	-	-
4. การประเมินผลรายบุคคลประดังก์ระหว่างการเรียน						
เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	3.87	4.44	5.31	2.35	-	-
5. การสอนข้อมูลใหม่ภายหลังการประเมินผลระหว่าง						
การเรียน	5.31	4.55	5.54	0.95	-	-
6. การประเมินผลภายหลังการเรียน	3.27	2.31	3.67	3.23*	-	*
7. การสอนข้อมูลใหม่ภายหลังการประเมินผลภายหลัง						
การเรียน	4.60	4.60	5.81	2.07	-	-
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของครุ	3.87	3.65	3.88	0.12	-	-
9. การจัดอบรมในครุพื้นที่ความรู้ ความเร้าใจเกี่ยวกับ						
การวัดและประเมินผลการเรียนของครุ	5.55	5.37	5.58	0.03	-	-
10. การให้ครุพื้นที่สอนสาขาวิชาและยกระดับนักเรียนรวมในการ						
ทั้งหมดการวัดและประเมินผล	5.22	4.85	6.33	1.37	-	-
11. ความพึงพอใจของเอกสารการประเมิน	5.55	5.21	5.96	0.36	-	-
12. ความสนใจของครุใน การสร้างข้อทดสอบวัดความรู้						
ของนักเรียนก่อนเรียนก่อนประดังก์การเรียนรู้	4.53	4.48	5.42	1.21	-	-
13. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียน						
ของนักเรียน	6.82	7.58	7.58	0.50	-	-
14. ความพึงพอใจของครุที่จะนำมารักษาแบบทดสอบ	5.11	3.69	4.87	2.06	-	-
15. การประเมินผลระเบียบการวัดและประเมินผลของ						
กระบวนการเรียนรู้	3.56	3.13	3.81	0.58	-	-
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์กำหนดคุณธรรมภาพ(COMPETENCY)						
ทางคุณภาพและยกระดับนักเรียนในทั้งรายวิชา	4.51	4.13	5.19	1.43	-	-

* P < .05 ** P < .01

จากการที่ 28 จะเห็นว่ามีปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม ค้านการวัดและประเมินผล บุบบริหารและคุณในเขตการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าบุบบริหารและคุณในเขตการศึกษา 10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ การให้นักเรียนรู้และเข้าใจดีก็มุ่งหมายและเกณฑ์การประเมินผล การเรียนการสอนแต่ละครั้ง และการประเมินผลภายหลังการเรียน

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผลเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว บุบบริหาร และคุณในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปริภาคภูมิว่า ในมีหลักฐานเพียงพอที่จะสมบูพพกพิงให้เห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การแจ้งชุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุบบริหาร และคุณในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ทางก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการศึกษาผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบมูลค่าในการใช้หลักสูตรวิชาศัพท์นุรานวิชาชีพ สาขาวาทย์และกรรม ภาระการสอนแบบ
ตามความเห็นของขบวนวิหารและครุในเดือนกันยายน ๙ ๑๐ และ ๑๑

ข้อความ	เดือนกันยายน			เดือนตุลาคม		
	๙	๑๐	๑๑	๑	๑	๒
	X	X	X	2	3	3
1. ก่อนพ้นปีการเรียนจะเรียบเรียงสาระไว้ตามหนังสือ						
ก่อนวิชาศัพท์นุรานวิชาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน						
โรงเรียนไม่จัดให้มีนิทรรศการสอนนักเรียนในกัน						
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมและคุณค่าของ						
วิชาศัพท์นุรานวิชาชีพที่จะสามารถที่โรงเรียน						
เปิดให้นักเรียนเลือก	5.35	3.65	6.19 4.09	-	-	*
1.2 การให้มีการเขียนแบบสำรวจความสนใจ						
ทางอาชีพ แบบทดสอบความสนใจทางอาชีพ	5.65	5.69	6.00 0.08	-	-	-
1.3 การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนพ้นปีการเรียนจะก็กลับไป						
เลือกแผนการเรียน	6.35	5.02	6.63 1.65	-	-	-
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือก						
แผนการเรียนให้มีการ	6.73	5.12	5.90 1.28	-	-	-
2. ระหว่างการเรียนวิชาศัพท์นุรานวิชาชีพ โรงเรียน						
ให้จัดให้มีนิทรรศการในกัน						
2.1 การเบนแพทช์ขอ้อมเกี่ยวกับการก่อภัยและอาชีพ						
ให้มีการทราบโดยทั่วถัน เช่น ในรัฐป้อง						
เขตชาร์ ม้ามินเนา จันทร์รอการ์รา	6.02	4.42	6.13 2.77	-	-	-
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือ						
การประกอบอาชีพในสาขาพัฒนกรรม	4.07	3.62	5.63 4.50	-	-	*
2.3 การให้มีครุฑ์ปรึกษาตนนักเรียน	3.18	3.48	3.44 0.16	-	-	-
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเมืองภูเก็ต	5.25	5.87	5.73 0.31	-	-	-
2.5 การเชิญบุคคลจากชุมชนในก่อแบบนำ้เกี่ยวกับ						
การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	5.64	4.79	6.29 1.36	-	-	-
2.6 การจัดบริการฝึกหัดและการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำ						
ให้แก่นักเรียน	7.33	7.79	7.50 0.13	-	-	-
3. การติดตามผลการสอน	5.35	4.90	5.44 0.34	-	-	-
4. การจัดทำหลักสูตรสรุปผลเกี่ยวกับการสอน	5.84	5.12	5.63 0.62	-	-	-
5. จำนวนนักเรียนที่ทำหน้าที่แบบแผน	6.60	5.15	6.87 2.43	-	-	-
6. จำนวน ความหมายของบุคลากรที่ทำหน้าที่แบบแผน	5.00	4.21	5.44 1.52	-	-	-
7. การจัดเวลาเพื่อให้การสอน	5.60	4.85	5.63 0.72	-	-	-

ตารางที่ 29 กบ

ข้อความ	เรทการศึกษา			เบร์เมเติมรายตัว		
	9	10	11	1	1	2
	กม	กม	กม	กม	กม	กม
	X	X	X	F	2	3
5. การจัดสถานที่เอกสารสำหรับบริการแนะนำ 9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing system) สำหรับเก็บข้อมูลของบุคคลในบริการแนะนำให้ ป้องกันและเป็นความลับ	4.96	3.85	5.35	2.33	-	-
	5.42	4.21	4.75	1.25	-	-

 $\hat{P} < .05$

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่ามีสูตรในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการแนะนำ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านการศึกษา 11 เป็นว่าเป็นมีสูตรแนะนำก้าวไปสู่การและครุภัณฑ์ในเชิงการศึกษา 10 ข้างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการและคุณภาพของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่จะสามารถที่โรงเรียนเปิดให้มีการเรียนเชิง และ การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางศึกษาที่อนุรักษ์การประยุกต์ใช้ในสาขาพาณิชยกรรม

มีสูตรก้านการแนะนำด้านของการเรื่องที่ก้าวไปสู่การและครุภัณฑ์ในเชิงการศึกษา 9 10 และ 11 มี ความเห็นไม่แตกต่างกันขึ้นอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ ค่างกันเห็นว่าเป็นมีสูตรมาก คือ การจัดบริการเปิดห้องน้ำสังคมที่ห้องน้ำที่ให้มีกันเรียน

ตารางที่ 30 เนรีเมเนี่ยมมูลหานในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาพื้นฐานวิชาการ ชาราคาพิธีบกรรม ด้านก้าวกรุ ความความเห็นของผู้เรียนและครูที่มีประสบการณ์การทำงานทั่วไป

ข้อความ	ประมวลผลการท่องงาน			เนรีเมเนี่ยมรายหุ้น		
	1-5 ปี ข.	6-10 ปี ข.	มากกว่า 10 ปี ข.	4 ปี ข.	4 ปี ข.	5 ปี ข.
				5	6	6
1. ความกระตือรือร้นของครุใน การที่จะปรับปรุงวิธีสอน ให้เข้าไปในแบบแผนการสอน	4.68	4.55	4.26 0.18	-	-	-
2. การจัดให้ครุให้สอนตรงตามความต้องการและความสามารถ	3.45	4.32	2.16 4.34*	-	-	*
3. การให้ความสำคัญและเห็นดุลท์ในการเรียนการสอน ชาราคาพิธีบกรรมของผู้เรียน	6.75	7.66	4.66 4.83**	-	*	*
4. การให้ความสำคัญและเห็นดุลท์ในการเรียนการสอน ชาราคาพิธีบกรรมของผู้ปกครอง	6.26	5.18	4.53 3.50*	-	*	-
5. การให้ความสำคัญและเห็นดุลท์ในการเรียนการสอน ชาราคาพิธีบกรรมของครุ	3.21	2.59	2.26 1.28	-	-	-
6. ความกระตือรือร้นของครุและความรับผิดชอบในการสอนของครุ	2.79	2.75	3.02 0.16	-	-	-
7. ความตื่นตัวในการควบคุมชั้นและบรรยายการ ในห้องเรียน	2.98	3.32	2.60 0.87	-	-	-
8. ความรู้และความเร้าใจเนื้อหาวิชาของครุชั้นสอน	3.02	3.93	2.27 4.61*	-	-	*
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครุ ในชาราคาพิธีบกรรม	4.32	5.00	3.21 2.58	-	-	-
10. ความสนใจของครุที่จะสอนในชาราคาพิธีบกรรม แบบแผนของหลักสูตร	3.21	4.02	2.63 3.36*	-	-	*
11. ความตื่นตัวของครุในการที่จะปรับปรุงวิธีสอน ให้เข้าไปในแบบแผนการสอน	4.23	3.82	3.31 0.90	-	-	-
12. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนรวมครุ ก้าวการสอนและการแก้ปัญหา	7.13	6.89	4.40 5.32**	-	*	*
13. ความเมตตาของชั้นห้องครุที่รับผิดชอบงาน ก้าวการสอนชาราคาพิธีบกรรม	7.45	6.70	4.13 7.02**	-	*	*
14. การเรียนรู้ประสบการณ์เชิงพฤติกรรมด้านรัฐการสอน วิชาการฯ กับหลักสูตร	5.62	6.18	4.37 2.25	-	-	-
15. ความสนใจของศิษยานิเทศก์ชาราคาพิธีบกรรม ในการนิเทศการสอนของครุ	7.91	8.91	7.92 0.48	-	-	-
16. การนำร่องช่วยและให้กำลังใจแก่ครุในการปฏิบัติงาน ก้าวการสอน	7.70	9.25	5.89 4.43*	-	-	*
17. การสนับสนุนชาราคาพิธีบกรรมให้มีความดี	3.49	5.48	3.19 5.06**	*	-	*

* P < .05 ** P < .01

จากการที่ 30 จะเห็นว่ามีสาเหตุในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาวาฒน์ยังคง ค้านตัวคูณ บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นสาเหตุมากกว่า บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ

1. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาวาฒน์ยังคงของบุบบริหาร
2. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยคูณในการสอนและการแก้ปัญหา
3. ความเหมาะสมของจำนวนคูณที่รับผิดชอบงานค้านการสอนสาขาวาฒน์ยังคงของบุบบริหาร

มีสาเหตุค้านตัวคูณที่บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นสาเหตุมากกว่าบุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. การจัดให้คูณได้สอนตรงกับความถนัดและความสามารถของนักเรียน
2. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของคูณบุบบริหาร
3. ความมั่นใจของคูณที่จะสอนในสาขาวาฒน์ยังคงตามมาตรฐานของหลักสูตร
4. การบ่งชี้วัสดุและให้กำลังใจแก่คูณในการปฏิบัติงานค้านการสอน

มีสาเหตุค้านตัวคูณที่บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่า เป็นสาเหตุมากกว่าบุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาวาฒน์ยังคงของบุบบริหาร

มีสาเหตุค้านตัวคูณที่บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่า เป็นสาเหตุมากกว่าบุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ การคุณค่าความรู้เพิ่มเติมของคูณ

บุบบริหารค้านตัวคูณออกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุบบริหารและคูณที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีสาเหตุส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ทางคูณเห็นว่าเป็นสาเหตุมาก คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาวาฒน์ยังคงในการนิเทศการสอนของคูณ

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบมัธยหำในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวิชาพัฒนกร ท่านความเข้าใจหลักสูตร
กับความเห็นของบุคคลที่มีประสบการณ์การท่องงานทั่วไป

ข้อความ	ประสมการณ์การท่องงาน				เปรียบเทียบรายหำ		
	1-5	6-10	มากกว่า	4	4	5	
	ปี	ปี	10 ปี	กม	กม	กม	
	X	X	X	F	5	6	6
1. ความรู้ความเข้าใจก่อจดภารណรบานเรื่องทั่วไปในปัจจุบัน							
1.1 รุกมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนกร	3.89	3.98	3.15 0.92	-	-	-	
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนกร	4.55	4.93	3.37 3.05*	-	-	-	
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนกร	4.89	5.43	3.35 5.06*	-	*	*	
1.4 ภาษา เวลา การจัดอักษรภาษาเยี่ยม	4.30	5.23	3.29 2.53	-	-	-	
1.5 รุกประสงค์เริ่งหลักภารណ	3.70	5.02	3.53 2.56	-	-	-	
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล							
กามแนวของหลักสูตร	3.66	4.20	3.16 1.83	-	-	-	
2. การนำแบบการสอนไปปัจจุบัน	4.13	4.23	3.39 0.78	-	-	-	
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปัจจุบัน	3.81	4.55	3.08 2.41	-	-	-	
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปัจจุบัน	4.25	4.23	3.18 1.42	-	-	-	
5. การนำคู่มือแนวการสอน ซึ่งการสอน หนังสือเรียน							
มาพิจารณาและจัดทำเป็นมันทิคการสอน	5.60	5.45	3.73 3.87*	-	*	*	
6. การนำแบบการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ							
บัคเรียนและขั้นเรียน	4.92	4.61	3.85 1.26	-	-	-	
7. การจัดหนังสือ เอกสารทั่วไป ที่จะใช้กันกว้าง							
เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน							
กามแนวของหลักสูตร	5.75	5.25	4.48 1.10	-	-	-	
8. การวางแผนการเรียน การเรียนแบบสอนรวมกัน							
ระหว่างครุที่สอนรายวิชาเดียวกัน	6.25	5.68	4.79 1.32	-	-	-	
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา							
หลักสูตรสาขาวิชาพัฒนกร	7.67	8.02	6.29 1.54	-	-	-	

* < .05

จากการที่ 31 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ค้านความเข้าใจหลักสูตร ผู้บริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม และการนำคุณมือแนวทางสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำเป็นบันทึกการสอน

ปัญหาค้านความเข้าใจหลักสูตร เรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานทั่วไป มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แท้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปผลพิจิตรให้เห็นว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับหลักการของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาค้านความเข้าใจหลักสูตรนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานทั่วไป มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบมัธยในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม กับการสอนที่มีความต่างของชั้นวิหารและครุภัณฑ์มีประสิทธิภาพทำงานทั่วไป

ข้อความ	ประเมินการสอนการทำงาน				เปรียบเทียบรายครุ		
	1-5 ปี ๙	6-10 ปี ๑๐	มากกว่า 10 ปี ๑๘	รวม	4 กม. ๕	4 กม. ๖	5 กม. ๖
	X	X	X	F	5	6	6
1. ความเที่ยงตรงของหนังสือหลักสูตร	9.00	8.14	7.74	0.67	-	-	-
2. ความเที่ยงตรงของหนังสือกู่นี้ของการใช้หลักสูตร	9.11	9.02	7.39	1.63	-	-	-
3. ความเที่ยงตรงของหนังสือกู่นี้อันจากการสอน	8.53	9.30	7.10	2.03	-	-	-
4. ความเที่ยงตรงของโถรังการสอน	7.68	6.75	6.58	0.87	-	-	-
5. ความเที่ยงตรงของกู่นี้ของการประเมินและการเรียน	7.43	6.73	5.92	1.30	-	-	-
6. ความเที่ยงตรงของหนังสือประกอบการสอน	8.21	8.11	6.84	1.25	-	-	-
7. ความเที่ยงตรงของกู่นี้ของการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม	7.53	7.84	6.44	1.03	-	-	-
8. ความเที่ยงตรงในงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม	7.66	7.89	6.48	1.25	-	-	-
9. ความเที่ยงตรงของแผนการสอนประจำวัน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม	7.75	6.57	5.56	3.19*	-	*	-
10. ความถูกต้องของเนื้อหารายวิชาทั่วไป ในสาขาวาทยศึกษาร่วม ในหนังสือกู่นี้ การเรียนการสอนสร้างภัยเงียบเรียน	5.62	5.68	4.21	2.25	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่ามัธยในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม กับการสอนที่มีความต่างของชั้นวิหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพทำงาน 1 ถึง 5 ปี เทียบเป็นมัธยมากกว่าบุรุษวิหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพทำงาน มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความเที่ยงของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาทยศึกษาร่วม

มัธยทั้งก้านเอกสารหลักสูตรนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุรุษวิหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพทำงานทั่วไปมีความเที่ยงที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมัธยทั้งส่วนใหญ่ใกล้เคียงกันมาก

ตารางที่ 33 บันทึกการเรียนการสอนในรายวิชาพัฒนาศักยภาพครุภัณฑ์ สาขาวิชาพัฒนาระบบ
ความความต้องการและกิจกรรมที่ประชุมการพัฒนาทำงานทั่วไป

ข้อความ	ประสมการพัฒนา				บันทึกการสอน		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี		ปี	ปี	ปี
	ปี	ปี	ปี		ปี	ปี	ปี
1. การเก็บข้อมูลและการสอนห้องเรียนการสอนแก่ครุภัณฑ์							
อย่างช้าๆ เสมอ	4.06	3.93	3.87	0.05	-	-	-
2. การเก็บข้อมูลที่การสอนแก่ครุภัณฑ์ในรายวิชาที่สอน							
ของครุภัณฑ์อย่างช้าๆ เสมอ	4.75	5.09	4.27	0.61	-	-	-
3. การจัดกิจกรรมสัมมนาทางวิชาการแก้ไขเรียน	7.58	6.84	5.32	2.78	-	-	-
4. ความพยายามของเวลาที่เนื้อหาแก่ครุภัณฑ์							
ที่นักศึกษาทำให้	5.11	5.18	3.40	4.59*	-	*	*
5. ความรู้ ความสามารถของครุภัณฑ์สอนแก่ครุภัณฑ์							
ในสาขาพัฒนาระบบ	3.89	3.66	2.63	2.91	-	-	-
6. การจัดซื้อสิ่งของสำหรับการสอนให้นักเรียน							
ทราบอย่างชัดเจน	3.70	3.77	3.26	0.51	-	-	-
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแก่ครุภัณฑ์	6.43	5.07	4.19	4.36*	-	*	-
8. การฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน							
การสอนของครุภัณฑ์	4.87	3.59	3.24	4.03*	-	*	-
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุภัณฑ์ เพื่อส่งเสริม							
ให้นักเรียนคิดเห็น ฟ้า เป็น และแก้ไขข้อบกพร่อง	4.43	4.07	3.23	2.45	-	-	-
10. การจัดให้นักเรียนแก้ไขภัยมืออาชีพเพื่อพัฒนา							
พัฒนาระบบในมาศพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางด้าน	3.09	3.48	2.89	0.36	-	-	-
11. การนำเสนอเรียนไปที่ศูนย์เรียนภาษาต่างประเทศ	10.34	8.63	8.97	1.15	-	-	-
12. การนำเสนอเรียนไปที่ศูนย์ภาษาต่างประเทศที่อยู่							
รอบทั่วโลกเรียน	6.34	5.95	6.13	0.08	-	-	-
13. ความพยายามของห้องปฏิบัติฯในสาขาพัฒนาระบบ	5.85	6.09	4.31	1.79	-	-	-
14. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่ห้องเรียน	6.53	7.11	4.32	4.76**	-	*	*
15. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่สอน	6.60	7.00	5.26	1.37	-	-	-
16. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่สอนที่เกี่ยวกับสาขา							
พัฒนาระบบ สำหรับนักเรียนที่สนใจในพัฒนา	8.45	7.84	6.65	1.79	-	-	-
17. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่สอนในสาขาพัฒนาระบบ							
ในสาขาพัฒนาระบบ	9.21	7.41	6.23	3.94*	-	*	-
18. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่สอนที่สอนที่สอน	6.34	6.43	3.84	6.16**	-	*	*
19. ความพยายามของชั่วโมงเรียนที่สอนที่สอนที่สอน							
เพื่อการค้าเงินงานในสาขาพัฒนาระบบ	6.11	8.14	5.68	3.80*	-	-	-

ตารางที่ 33 คํา

ข้อความ	ประสิทธิภาพการทำงาน			เปรียบเทียบรายวิชา		
	1-5 ปี x	6-10 ปี x	มากกว่า 10 ปี x	4 กม. 5	4 กม. 6	5 กม. 6
20. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมใน เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	5.58	6.75	4.35 3.50*	-	-	*
21. การจัดประชุมปีร้อยนาคร้อดและประชุมปฏิบัติการ ของครูในสาขาวิชาพิษภัณฑ์	7.42	7.09	5.37 2.40	-	-	-
22. ความเหมาะสมของกรรชักภัยรายวิชา ในแผนการเรียน	5.83	5.66	3.32 7.86**	-	*	*
23. การเบิกสอนรายวิชาทาง ๆ ตามความต้องการ ของนักเรียน	6.25	5.98	4.94 1.22	-	-	-
24. ความสอดคล้องของแผนการสอนและครุภัณฑ์ แท่นรายวิชา	5.87	5.39	4.16 3.14*	-	*	-
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูบุคลากรที่มีก่อนเรียน	3.32	3.59	3.23 0.23	-	-	-
26. ความเหมาะสมในการสอนแท่นรายวิชาของครู	4.60	4.43	3.77 0.83	-	-	-
27. การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน สาขาวิชาพิษภัณฑ์	6.23	7.36	7.87 1.15	-	-	-

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่ามีข้อหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีว สาขาวิชาพิษภัณฑ์ ก้านการจัดการเรียนการสอน บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่า บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเหมาะสมของเวลากับเนื้อหาที่กระายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้
2. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนที่ห้องเรียน
3. ความเหมาะสมของจำนวนควบคุมที่สอนต่อสัปดาห์
4. ความเหมาะสมของการจัดลำดับรายวิชาในแผนการเรียน

มีข้อหาค้านการจัดการเรียนการสอนที่บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่า บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. การใช้สื่อประกอบการสอนแท่นรายวิชาของครุ
2. การเบิกໂຄກສາให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของครุ
3. ความเพียงพอของจำนวนครุบุคลากรจำนวนวิชาที่เบิกสอนในสาขาวิชาพิษภัณฑ์
4. ความสอดคล้องของแผนการสอนและครุภัณฑ์ที่กระายวิชา

มีข้อหาค้านการจัดการเรียนการสอนที่บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นมีข้อหามากกว่า บุญบริหารและครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจัดสภาพห้องเรียนและสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ยุบวิหาร และครุฑ์ที่มีประสบการณ์การทำงานทั่งกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปพาดพิง ให้เห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ จากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชาพัฒนาระบบที่

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ยุบวิหาร และครุฑ์ที่มีประสบการณ์การทำงานทั่งกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพัฒนาระบบที่ แสดงความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวิชาพัฒนาระบบที่สำหรับนักเรียนค่อนข้างในห้องสมุด

การที่ 34 เปรียบเทียบมัธยุทในการใช้พัฒนากลวิชาตัญานวิชาอาชีว สารพัดมิชยกรรม ด้านอื่นๆ การสอน
ความความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานก่อภัย

ข้อความ	ประสมการฟังการห่างงาน			เปรียบเทียบรายที่		
	1-5	6-10	มากกว่า	4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	ปี	ปี	ปี
	X	X	X	F	5	6
1. ความเด็บงห้องห้องวัสดุภัณฑ์สามารถนำไปสร้าง สื่อการสอน	7.72	6.55	5.32 3.79*	-	*	-
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำ สื่อการสอน	6.74	7.84	5.19 3.31*	-	-	*
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	6.45	6.70	4.97 2.49	-	-	-
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการ สื่อการสอนแยกครู	7.68	6.68	4.95 4.14*	-	-	-
5. การจัดแหล่งกันการวิทยาการสานักครุ และนักเรียน ในโรงเรียน	7.89	8.16	6.10 3.24*	-	-	-
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอน ของครู	8.55	7.75	7.08 1.14	-	-	-
7. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	6.38	5.70	4.53 3.28*	-	*	-
8. การให้รับวัสดุภัณฑ์ และสื่อการสอนจากกองทัพนา หลักสูตร ห้ามเวลาสอน	8.15	8.89	8.40 0.20	-	-	-
9. ความรับทราบของขุนชันเกี่ยวกับสื่อการสอน	8.08	8.89	8.68 0.32	-	-	-
10. การประชุมปฎิบัติการของโรงเรียนเพื่อยกเลิกสื่อการสอน	7.81	8.68	7.53 0.62	-	-	-
11. ความเด็บงห้องห้องสื่อการสอนที่ไม่มี						
11.1 เก้าอี้พิมพ์ภาษาไทย ขนาดแกร่ง 13-15 นิ้ว	5.70	6.39	5.31 0.48	-	-	-
11.2 โถะพิมพ์	5.23	5.57	4.56 0.51	-	-	-
11.3 เก้าอี้พิมพ์	5.96	6.55	4.97 1.17	-	-	-
11.4 แบบภูมิและคงที่แห่งการใช้สื่อ	5.66	6.02	4.89 0.61	-	-	-
11.5 นาฬิกาจับเวลา	5.47	5.61	5.11 0.13	-	-	-
11.6 โถะชาติการสอนพิมพ์	6.43	6.91	6.44 0.09	-	-	-
11.7 ที่เหล็กเชื่อมตัว	5.92	6.66	4.53 1.90	-	-	-
11.8 คู่เหล็กนิคสองนานเปิด	5.83	5.45	4.45 0.96	-	-	-
11.9 โถะหนารานหัวร้อนเก้าอี้ รุ่งมีไร่โถะเจ็กเรือร	6.43	6.86	5.29 1.06	-	-	-
11.10 กระถางมัธยุท	6.98	8.47	7.52 0.57	-	-	-
12. การจัดจำวนอุปกรณ์เบิกงานกันพาพิษยกรรมใหม่ๆ เพียงพอที่จะให้นักเรียนໄภ้ปักงานทุกชนิดรวมไปถึงเบิกงาน	5.43	6.93	5.56 0.86	-	-	-

จากการที่ 34 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ค้านสื่อการสอน บุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าบุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. ความเพียงพอของรัศกุลภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน
2. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครุ
3. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครุ

ปัญหาค้านสื่อการสอนที่บุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าบุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือความร่วมมือและสนับสนุนของบุบบริหารในการจัดทำสื่อการสอน

ปัญหาค้านสื่อการสอนเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว บุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แท้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ประกอบว่า ในมีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนให้เห็นว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยาการสำหรับครุและนักเรียนในโรงเรียน

ปัญหาค้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น บุบบริหารและครุที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ส่วนเรื่องที่ทางก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครุ
2. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน
3. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน
4. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลักดันสื่อการสอน
5. ความเพียงพอของกระดาษมัลซี

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบมูลค่าในการใช้หลักสูตรวิชาศึกษาดูงานวิชาชีพ ฯ อาจารย์และกรรมการ ในการอัปเดตประเมินผล
กิจกรรมทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพและครุภักดีที่มีประสิทธิภาพของนักเรียนที่ทำงานท่องเที่ยว

รายการ	ประเมินการณ์การทำงาน					ประเมินรายคุณภาพ		
	1-5	6-10	มากกว่า	4	4			
	ปี	ปี	10 ปี	กม	กม			
	ปี	ปี	10 ปี	กม	กม	5	6	6
1. การแข่งขันประเมินผลในการอัปเดตประเมินผล การเรียนแบบครึ่งปีที่นักเรียนทราบ	3.53	3.70	3.27 0.34	-	-	-	-	-
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจถูกผูกพันหมายและเกณฑ์ การประเมินผล ในการอัปเดตประเมินผลการเรียน การสอนแบบครึ่งปี	3.70	3.91	3.40 0.28	-	-	-	-	-
3. การประเมินผลก่อนเรียนแบบคร่าววิชา เทือกศิษย์ ความรู้ดูงานของนักเรียน	5.13	5.55	4.94 0.28	-	-	-	-	-
4. การประเมินผลรายชุดประชุมที่ระหว่างการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	5.11	4.89	3.77 2.50	-	-	-	-	-
5. การสอนข้อมูลนักเรียนภายหลังการประเมินผลระหว่าง การเรียน	5.11	5.89	4.63 1.42	-	-	-	-	-
6. การประเมินผลภายหลังการเรียน	3.49	2.95	2.84 0.81	-	-	-	-	-
7. การสอนข้อมูลนักเรียนภายหลังการประเมินผลภาคหลัง การเรียน	5.19	5.73	4.31 2.23	-	-	-	-	-
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของครู	3.51	4.05	3.55 0.47	-	-	-	-	-
9. การจัดอบรมให้กับนักเรียนรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การอัปเดตประเมินผลกิจกรรมทางวิชาชีพ	6.72	4.82	4.94 2.41	-	-	-	-	-
10. การให้ครุภักดีสอนอาจารย์และกรรมการมีส่วนร่วมในการ ตั้งเกณฑ์การอัปเดตประเมินผล	6.96	5.09	4.44 4.39*	-	*	-	-	-
11. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการประเมิน	6.92	5.59	4.40 4.71**	-	*	-	-	-
12. ความสามารถของครูในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้ ของนักเรียนตามมาตรฐานคุณภาพของกิจกรรมทางวิชาชีพ	5.04	4.95	4.50 0.39	-	-	-	-	-
13. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียน ของนักเรียน	6.81	7.34	7.73 0.57	-	-	-	-	-
14. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอัปเดตประเมินผล และการสอนที่มีประสิทธิภาพ	6.19	4.48	3.24 9.21**	*	*	-	-	-
15. การปฏิบัติการประเมินผลการอัปเดตประเมินผลของ กระบวนการทางวิชาชีพ	4.34	3.66	2.68 3.99*	-	*	-	-	-
16. การสร้างและสอนเกณฑ์กำหนดคุณสมบัติ (Competency) ทางทักษะทางวิชาชีพของนักเรียนในแบบรายวิชา	4.85	4.11	4.76 0.72	-	-	-	-	-

* < .05 ** < .01

จากการที่ 35 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาวิชาพัฒกรรม ค้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครุยที่มีประสบการณ์การทำงาน
ทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครุยที่มีประสบการณ์การทำงาน
มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การให้ครุยที่สอนสาขาวิชาพัฒกรรมมีส่วนร่วม ในการตั้งเกณฑ์การวัดและ
ประเมินผล
2. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน
3. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผลที่ผู้บริหารและครุยที่มีประสบการณ์การทำงาน
1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครุยที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง
10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ความพร้อมทางค้านวัสดุที่
จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ

ปัญหาค้านการวัดและประเมินผลจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหาร
และครุยที่มีประสบการณ์การทำงานทั้งกัน มีความเห็นไม่แทรกทั้งกัน อย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ทั้งกันเห็นว่าเป็น
ปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบมูลค่าในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาพัฒนาระบบ ด้านการแนะนำ
ความความเห็นของบุคลากรและครุภัณฑ์ประเมินการยกระดับงานทั่วไป

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายกู้		
	1-5 ปี ๙	6-10 ปี ๘	มากกว่า 10 ปี ๗	4 ปี ๕	4 ปี ๖	5 ปี ๖	
	X	X	X	F	5	6	6
1. ก่อนหน้าที่เรียนจะเริ่มเรียนสาขาใหม่จาก ก่อนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนให้จัดให้มีบริการสำนักนักเรียนในก้าน							
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดและคุณภาพของ วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพที่สาขาที่โรงเรียน	6.13	4.89	4.29	2.28	-	-	-
เปิดให้นักเรียนเลือก							
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความชอบใน ทางอาชีพ แบบทดสอบความชอบนักทางอาชีพ	6.51	5.66	5.24	1.01	-	-	-
1.3 การสอนภาษาอังกฤษก่อนที่นักเรียนจะถูกเลือกให้ เข้าศึกษาต่อ	6.92	6.05	5.19	1.83	-	-	-
1.4 การให้คำแนะนำเบื้องต้นก่อนการเรียน แบบการเรียนในนักเรียน	7.00	6.14	4.87	2.46	-	-	-
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ โรงเรียนได้ จัดให้มีบริการในก้าน							
2.1 การพยายามขอร้องให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาชีพ ให้นักเรียนทราบโดยทั่วไป เช่น ในรูปของ เอกสาร แบบนิเทศ ห้องนิทรรศการฯ	6.66	5.27	4.76	3.13*	-	*	-
เอกสาร แบบนิเทศ ห้องนิทรรศการฯ							
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่จะต้อง หรือ การประกอบอาชีพในสาขาพัฒนาระบบ	5.98	3.98	3.44	7.98**	*	*	-
2.3 การให้คู่มือที่ปรึกษาและนักเรียน	3.91	3.18	3.03	1.38	-	-	-
2.4 การจัดการสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล	6.08	6.30	4.73	2.29	-	-	-
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	6.94	5.14	4.71	3.66*	-	*	-
2.6 การจัดการเรียนรู้ทักษะการสอนภาษาเพื่อทางานทำ ให้แก่นักเรียน	8.17	7.84	6.77	1.42	-	-	-
3. การติดตามและประเมินผล	5.70	5.16	4.89	0.77	-	-	-
4. การจัดทำหลักสูตรและกิจกรรมเพื่อให้กับนักเรียน	5.89	5.70	5.11	0.80	-	-	-
5. จำนวนนักเรียนที่ทำหน้าที่แนะนำ	6.66	6.32	5.76	0.64	-	-	-
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะนำ	5.30	4.82	4.56	0.56	-	-	-
7. การจัดเวลาเพื่อให้การแนะนำ	5.75	5.61	4.85	0.93	-	-	-

การงานที่ 36 ก.

ข้อความ	ประเมินการพัฒนา			ประเมินเพิ่มรายๆ		
	1-5	6-10	มากกว่า	4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	ปี	ปี	ปี
	X	X	X	F	5	6
8. การจัดสภาพที่ดินท่ามกลางภัยการแบบแนว	5.36	5.32	3.76	3.54*	-	-
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing system)						
สำหรับเก็บข้อมูลของบัญชีรับบุกเบิกแบบใหม่						
ป้องกันและเป็นความลับ	5.21	4.45	4.71	0.46	-	-

* P < .05 ** P < .01

เมื่อห้าก้านการแนะนำที่อยู่บริหารและครุฑ์มีประสมการพักราชงาน 1 ถึง 5 ปี เน้นว่าเป็นผู้อำนวยการก้าวต่อไป
และครุฑ์มีประสมการพักราชงาน 6 ถึง 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ข้างมันยังสำคัญที่สุดคือ .01 ก็อ การให้ขออนุญาติบวกล
แนะนำห้องคืนชาติ อธิการบดีจะอนุมัติใช้ในส่วนราชการที่ต้องการ

เมื่อห้ามการแนะนำเรื่องที่พิจารณาโดยชั่วคราวแล้วก็ให้การและคุ้มครองประสัยการทำงานทั่งกัน มีความเห็น
แยกก้างกันอย่างมีนัยสำคัญทั่วไป .05 แก่เมืองเบรียเทียเป็นราชบุคุปราชภูมิในมหัศจรรยานี้เป็นอย่างที่จะสรุปหากหิ้วเดิน
ร้า แยกก้างกันอย่างมีนัยสำคัญทั่วไป .05 คือ การรักษาหนี้เดือนะส่วนรับมือการแนะนำเรื่อง

เมืองท่าก้านการแนะนำแนวอกจากเรื่องที่ก่อความข้อข้องกัน ผู้บริหารและครุภัณฑ์ประสบการณ์การทำงานทั่วทั้งกัน มีความเห็นในแทบทุกห้องกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมืองท่าส่วนใหญ่โภคเจลืออยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ก้างก็ให้ความเห็นว่าเป็นเมืองท่ามาก หรือ การจัดการธุรกิจและการรับมือภัย เมืองท่าจะทำให้มีมีความเรียบ

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นของบุคคลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตร
วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวาฒน์กรรม ในค้านทั่ง ๆ ในรูปของการ
บรรยายสูป

ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. จำนวนครูที่สอนในสาขาวาฒน์กรรมมีอยู่ ไม่เพียงพอเหมาะสมกับจำนวน
นักเรียนและห้องเรียน ทำให้ครูแต่ละคนต้องรับภาระการสอนมาก คือ ต้องสอนหลาย
วิชา จำนวนคนสอนสูง เวลาในการเตรียมการสอนมีอยู่ และครูในสาขาวาฒน์
กรรมส่วนใหญ่มักได้รับมอบหมายให้ทำงานอื่นควบคู่ไปด้วย เช่น งานธุรการของโรงเรียน
ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ไม่เต็มที่ จึงควรที่จะมีการพิจารณาเพิ่มอัตราครูใน
สาขาวาฒน์กรรมให้มากเพียงพอ กับความต้องการ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอน
ดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ

2. ความเข้าใจหลักสูตรของครูแต่ละคนยังไม่ตรงกัน เนื่องจากมีการ
เปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ครูบางคนไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเลย
หรือบางคนเคยผ่านการอบรมแต่ยังไม่เข้าใจดีพอ อาจเป็นเพราะ ความสามารถของ
วิทยากร ความจำกัดของเวลาหรือความสามารถในการปรับตัวของครู สาเหตุเหล่านี้
มีส่วนทำให้ครูแต่ละคนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรไม่ตรงกัน ดังนั้นหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรพยายามจัดให้ครูทุกคนได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำ
เสมอ โดยอาจจัดให้มีการอบรมภาคละ 1 ครั้ง หรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้
ควรคำนึงถึงความสามารถของวิทยากรผู้ให้การอบรมด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เอกสารหลักสูตรและสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ กับความ
ต้องการ และการจัดส่งล่าช้าไม่ทันเวลา จึงควรจะมีการเพิ่มปริมาณการผลิต และ
จัดส่งให้รวดเร็วขึ้น

4. เนื้อหาบางรายวิชาซ้ำซ้อน บางรายวิชาเนื้อหามากเกินไป ควรที่จะมี
การพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมสมบูรณ์

มีอย

5. หนังสือด้านพาณิชยกรรมสำหรับครูและนักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

6. การวัดและประเมินผลการเรียนขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ควร น่าจะไก้จัดให้มีการสัมมนาร่วมกัน ระหว่างครูในสาขาพาณิชยกรรม เพื่อวางแผนหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและสอดคล้องกับมาตรฐานที่ควรและรายวิชา

7. ผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิชาอาชีพ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาอาชีพ จึงควรจะมีการประชาสัมพันธ์ ชัดเจนและแนะนำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง เห็นความสำคัญของวิชาอาชีพ และควรหาบุคลากรงานแนะแนวที่มีความสามารถเพื่อชี้แนะแนวทางและช่วยเหลือนักเรียน